

คณะมนตรี

ละครชีวิตเรื่อง

" ผู้ต้องขัง "

บทประพันธ์ ของ กุมุท จันทรเรือง

ถอดจากนวนิยายชิ้นเอกเรื่อง OF MICE AND MEN -----
----- ของ JOHN STEINBECK -----

แสดงทางสถานีโทรทัศน์ ในวันที่

รายนามผู้แสดง

ยอด
ใหญ่
หยิก
พุ่ม
โปรง
จรวาย
แคลว
พวง

และชาวบ้าน 3 - 4 คน

กำกับการแสดง โดย

กำกับบท โดย

บทสำหรับ

ดนตรีแบกกราวน์ ใช้เพลงที่แสดงบรรยากาศ การแตกตื่นหนีกระเจิดกระเจิง

ภาพยนตร์แบกกราวน์ ถ่าย " ยอด " กับ " ใหญ่ " กำลังวิ่งโอดข้ามคู ลมลูกลูกกลาน บางตอนจุดมือกัน เลี้ยวแอบตามพุ่มไม้ แล้ววิ่งต่อ มีคนกลุ่มหนึ่ง วิ่งกวาดตามมาขณะตัวอักษรไตเติ้ลเข้ามา มีข้อความ อาทิ

" ๒๒ "

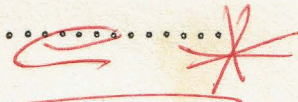
ผู้ทองชนก "

บทประพันธ์ ของกฤษณ์ จันทรเรือง

ถอดจากนวนิยายชิ้นเอกเรื่อง of mice and men ของ John Steinbeck -----

เมื่อใกล้จะหมดข้อความไตเติ้ล ภาพยนตร์ จับอยู่ข้างหลัง " ยอด " และ " ใหญ่ " ซึ่งวิ่งตรงไปยังชายป่าที่มีแอ่งน้ำ หรือ ชารน้ำ ซึ่งจะเป็นที่มาของ ฉากหนึ่ง

ฉากหนึ่ง - ฉากExteriorเป็นป่าละเมาะมีแอ่งน้ำ มีที่พอจะรับร่างคนตกลงไปในน้ำได้ ยอดวิ่งเข้ามานั่งหอบอยู่โคนต้นไม้ ใหญ่ล้มตัวลงจุ่มหัวลงไปในน้ำในห้วยอย่างแสนกระหาย

ยอด - (ดูควยเสียงแถมหอบ)

ยอด - (ดูควยเสียงแถมหอบ) ใหญ่ พุทธโธ - วิ่งมาเหนื่อย ๆ ตะกรุมตะกรามกินน้ำเข้าไปมาก ประเดี๋ยวก็จุกตายเท่านั้นเอง

ใหญ่ - (วิกน้ำดูหน้าสงเสียงแสดงความพอใจ) แหม - ยังจืดคยยังชั่วร้อนหนอย (กระพุ่มน้ำเล่น) แกไม่กินมั่งเรอะยอด กินซิ จืดสนิท จืดสนิท

ยอด - (เอามือโอบกแนบนผิวน้ำ) แหม - แหนออกหน้าบิด กินเข้าไปได้

ใหญ่ - (กระพุ่มน้ำ แล้วส่งเสียงดีใจ) ดูซิยอด - ยอด

ยอด - คูอะไร

ใหญ่ - ฉันทาลูกกลิ้งได้

ยอด - นี่หยุดเสียทีซิ กระเด็นขึ้นหน้าฉัน ก่อนจะกินมันต้องดูเสียก่อน (เอามือกวาดแน) นี่ - ไล่แนไปเสียก่อนอย่างนี้ แล้วค่อยดื่ม (ยอดก้มลงดื่ม แล้วเงยหน้าขึ้นพูด) ที่จริงมันก็จืดสนิทดี เห็นจะไม่เป็นไร แต่น้ำนี้ฉันไม่มีทางไหลไปทางไหน จำไว้นะใหญ่ อย่าดื่ม น้ำที่ไม่มีทางไหลไปทางไหน แต่ - อ้อ (ถอนใจ) อ้ายแกนะ อัยยวาท่น้ำอย่างนี้เลย แม่แต่น้ำในทอข้างถนนในกรุงเทพฯ ก็ดื่มได้ ถ้าเกิดหิวขึ้นมา (ยอดเอามือวิกน้ำดูหน้า) เวลาเหนื่อยละก็อ้อ อย่าตะกรุมตะกรามกินน้ำเข้าไปให้มันมากนัก ยิ่งแคครอน ๆ อย่างนี้ไม่ดี

- ใหญ่ - (เสียงอ้อย) ยอด
- ยอด - เออะ - เรียกทำไม
- ใหญ่ - นี่เราจะไปข้างไหนกันนะ - ไปทำไม
- ยอด - อ้าว - นี่ลืมเสียแล้ว เรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อคืนนี้ - แกลืมเสียแล้วละ
- ใหญ่ - เรื่องอะไร
- ยอด - พุชโท - ข้างไม้ไผ่ทิศอะไรเสียบ้างเลย นี่แกจ่าอะไรไม่ได้เลยเชียวละ
- ใหญ่ - (เสียงอ้อย) ฉันทิม โห - ฉันทิมจริง ๆ ให้ตายชียอด ฉันทิมพยายามนะ พยายามที่จะไม่ลืม (เอามือเกาหัวตัวเอง) พยายามจริงจังจัง แต่นึกไม่ออกเลย นี่ก็ออกแต่เรื่องกระต่าย
- ยอด - กระต่ายบ่กระต่ายบ่อะไรกันอีกละ แกนะข้างจ่าอะไรไม่ได้เสียเลยนอกจากเรื่องกระต่าย (ถอนใจ) เออเออะ ฟังนะ แล้วที่นี้จำใส่หัวใจไว้ ที่หลังจะได้ไม่เกิดเรื่องเคียดรอนแกจ่าผู้หญิงที่นุ่งกระโปรงสีแดง ๆ คอกขาว ๆ ที่เดินผ่านราแถวบางดีเมื่อสักได้ไหม
- ใหญ่ - (ทวน) ผู้หญิงกระโปรงแดง ๆ คอกขาว ๆ ออ แล้วยังงี้ละ
- ยอด - แกลไปจับกระโปรงเขา ๆ ก็ร้องนะซี
- ใหญ่ - เออะ - ทำไมถึงร้อง
- ยอด - ถึงอธิบายให้แกงยังใจแกก็คงไม่รู้เรื่อง จำไว้เท่านี้ก็แล้วกันว่าที่หลังอย่าเที่ยวไปจุกกระโปรงผู้หญิงอีก รู้ไหม นั่นหยุกหยิก ๆ เอามือฉวงกระเป๋าทองเก่งทำไม มีอะไรอยู่ในกระเป๋าทองเก่งรี ไหนเอาออกมาดูซิ
- ใหญ่ - (อย่างอวดฉลาด) ในกระเป๋ามีอะไรเลย
- ยอด - (ชิงช้า) แล้วในมือละ ช่อนอะไรอยู่
- ใหญ่ - ไม่มีอะไรจริง ๆ ยอด สาบานได้
- ยอด - (คุ) เอามาสิ แหมมือขวาออกมา (เมื่อเห็น) เอะ นั่นเอาลูกหนูมาทำเล่นทำไม หนูเป็นหรือหนูตาย
- ใหญ่ - ~~อ้อ~~ - หนูตาย แต่ฉันไม่ไค่ขำมันคอกนะ สาบานได้ ฉันไม่ไค่ขำมันทรอก ฉันทิมจะมันตายอยู่อย่างนี้
- ยอด - (คุ) เอามาสิ
- ใหญ่ - (ออวอน) โห - ให้ฉันเอาไปเล่นเออะ
- ยอด - (ทวาด) บอกว่าเอามาสิ (หยิบลูกหนูเหวี่ยงเข้ารกไป) นี่ขว้างทิ้งไปเสีย พนทุกข์พนรอนไปที เอาหนูมาทำไม ไม่ไค่ความเลย
- ใหญ่ - มันหยน ๆ มีอคือ ฉันทิมชอบเอาหัวแม่มือลูบหลังมันเล่น
- ยอด - ไม่ไค่ความ นี่หัดง้อยกันนะ เออ - นี่ จำได้ไหมว่าเราเคยพูดกันไว้ว่าเราจะไปข้างไหนต่อไป
- ใหญ่ - (หัวเราะเบาและทำเสียงอ้าย ๆ) ฉันทิม
- ยอด - เออ หมกหวัง แต่เอาเออะฉันจะบอกให้ เราจะไปรับข้างทำไร่ ที่บ้านไม้ซาด เราไค่ตกลงไว้กับนายจ่างเขาแล้ว จำไม่ไค่รี

- ใหญ่ - เออ จริงซี แล้วไงละ
- ยอก - แล้วยังไงละ ที่ฉันสั่งแกไว้ว่าเวลาพบนายเขานะ ให้แกทำยังไง
- ใหญ่ - (อย่างใช้ความคิดทบทวน) ใหฉัน - ข้า ใหฉัน - ออ ยืนอยู่เฉย ๆ ไม่พูดอะไรเลย
- ยอก - วิเศษ - ดีมากใหญ่ เอาทองเสียให้ฉันใจ จะได้ไม่ลืม
- ใหญ่ - (ทอง เบา ๆ) ฉันจะยืนเฉย ๆ ไม่พูดอะไรเลย ไม่พูดอะไรเลย ไม่พูดอะไรเลย
- ยอก - แล้วอย่าไปขอเรื่องเค็ดครอน อย่างที่บางลเมื่อกันก็แล้วกัน
- ใหญ่ - เรื่องอะไร
- ยอก - โชเอ๋ย - จำไม่ได้เสียแล้ว (ถอนใจใหญ่) แกนะมันเป็นห่วงแขวนคอกัน อย่างหนักที่เค็ดยวนะ โช - นี่ถ้าเป็นคำพิงตัวฉันคนเดียว ไม่มีแกเป็นห่วงอยู่ อย่างนี้แล้ว ฉันจะอยู่ที่ไหนก็อยู่ได้ ก็นี่ไหนก็กินได้ หางานทำที่ไหนก็ได้ หรือ จะหาเมียไว้สักคนก็อาจจะทำได้ (ถอนใจ) เออ แกนะแก
- ใหญ่ - เออ - ยอก นี่เราจะไปรับจ้างเขาตัดฟันโซมะ
- ยอก - เอาจะเป็นอันว่าแกจำชื่อนี้ได้ แต่ฉันนี้เรานอนค้างอยู่ในป่านี้ก่อน ยังไม่ไปไหน ฉันมีเหตุผลที่จะต้องทำเช่นนั้น
- ใหญ่ - เอ - ถ้าไม่ไป แล้วเย็นนี้เราจะเอาอะไรกินละ
- ยอก - ไม่เป็นไร หากินเอาแถวนี้ก็ได้ นี่เห็นไหมต้นมันมีมือเสือมีดมไปช่วยกันซุกชี่ เอามีกเห็นบนนั้นแหละซุก
- ใหญ่ - (กี่ใจ) ต้นนี้โซโซไหม ต้นมันมือเสือ
- ยอก - โซ - ซุกเข้าซี (เสียงใหญ่ซุกคินขรม ขณะซุกนั้น ยอกพูด)
- ยอก - ซุกได้ หัวมันแล้ว ก็หาถึงไมแห้ง ๆ มากอไฟ เฆมันกิน
- ใหญ่ - ฉันชอบกินมันมือเสือจมน้ำตาล
- ยอก - (ค) ในป่าจะไปหาน้ำตาลได้ที่ไหน มานี่ฉันซุกเอง แยกไปเก็บเศษไม้แห้ง ๆ มากอไฟเถอะ (เสียงใหญ่วิ่งเหยียบใบไม้แห้งออกไปแล้วเสียงนวมตักกิ่งไม้แห้งอยู่ขรม และเสียงยอกซุกมันต่อไป คนตรีแซกแล้วแฉจากหายไป)
- ใหญ่ - มันนี้เฒ่าแล้วหอมหอม แหม - ฉันชอบกินมันจมน้ำตาล
- ยอก - (ทวาด) อูวะ อยู่ในป่าจะเอาน้ำตาลที่ไหนมา อะไรที่ฉันไม่มีแกจะเอาไอนั้นนะ โช - พี่ถ้าฉันอยู่ของฉันคำพิงตัวคนเดียว ฉันจะไม่ลำบากอย่างนี้เลย ฉันจะหางานทำมีค่าจ้างกิน แล้วไม่มีเรื่องเค็ดครอน เวลาอยู่ยกงานฉันจะไปเที่ยวไหนก็ได้ อยากจะถูละคอนโซนหนัง เล่นบิลเลียดหรือเที่ยวผู้หญิงทำอะไรก็ได้ทั้งนั้น แล้วนี่ฉันทำอะไรได้แกมาเป็นตุ่มแขวนคอฉัน ฉันจะทำอะไรก็ได้ทำไม่ได้ ได้งานทำที่ไร แกก็ช่วยใหฉันต้องถูกไล่ออกจากงานเร็ว ๆ เขาต้องทุจริตทุเหวระเห็ดกระเหินไปทุกหนทุกแห่ง เพราะแกคั้นไปก่อเรื่องร้ายขึ้น แล้วฉันนี้แหละต้องคอยตามช่วยแก

อยู่ทุกลมหายใจเข้าออก ฉันนะ จวนจะเป็นบ้าเพราะแกอยู่แล้วนะ เคี้ยว
พอเจาะประคุดก็อยากจะจับกระโปรงผู้หญิงอยากลองดูว่ามันเหมือนลูกหนูไหม
แล้วทุกครั้งมันก็เกิดเป็นเรื่องเค็ดรอนขึ้น ให้อย่าซี ฉันอยากจะจับแกยัดเข้า
ไปในตรงพรอมทวยลูกหนูสักหมื่นตัว แกจะได้บีบคลำมันได้ตามความพอใจของแก
(พุคแล้วหายโกรธ) มันดูแล้วจะกินก็กินสิ

- ใหญ่ - (ประจบ) ยอด (ยอดไม่ตอบ) นียอด
- ยอด - อะไรอีกละ
- ใหญ่ - ฉันหลอกเล่นนะ
- ยอด - หลอกอะไร
- ใหญ่ - ฉันไม่เห็นอยากกินน้ำตาลเลย จริงนะ ถึงแม้จะมีถ้วยน้ำตาล อยู่ใกล้ ๆ มือฉันนี้
ฉันก็จะไม่เอามันจิ้มลงไปเป็นอันขาด
- ยอด - เอาเถอะ ถ้าเรามีน้ำตาลละก็ แกก็คงจะได้กินแน่
- ใหญ่ - ฉันไม่กิน ฉันจะให้ยอดกินคนเดียว น้ำตาลนะ ฉันไม่อยากจะหยอก
- ยอด - (นิ่งครู่หนึ่ง) นึกถึงความสะอึกกายสบายใจที่ฉันจะได้รับ ถ้าไม่มีเป็นห่วง
คอยแขวนคอฉันอยู่ นึก ๆ ขึ้นมาที่ไรอยากจะดั่งเพื่อเหลือประมาณ
- ใหญ่ - ยอดอยากให้อันไปเสียให้พ้นยังงั้นรี
- ยอด - แกจะไปข้างไหนใด
- ใหญ่ - ไคสิ ไปอยู่ตามป่าตามเขาก็ได้ ฉันจะนอนโตคนไม่
- ยอด - แล้วหิวขึ้นมาละ จะหาอะไรกินใด แกไม่มีสมองแม่แต่จะหาอะไรใส่ท้องตัวเอง
- ใหญ่ - ฉันหาไคไม่ตองกลัว ฉันไม่ตองการของคิเคอะไรหยอก อย่างมันจิ้มน้ำตาลอย่าง
นี้นะ ฉันไม่เห็นตองการ ไม่มีน้ำตาลก็ไคเวลารอนก็ไคคลงไปในน้ำ หนาวก็
เข้าผิงแดด หาลูกหนูไคฉันก็เล่นของฉัน ไม่ตองมีไคมาคอยแย่งไปทิ้ง
- ยอด - (สงสาร) นอยใจที่ฉันบนว่าไซ้ใหม่
- ใหญ่ - ขอให้บอกคำเดียวว่า ยอดไม่ตองการฉันละก็ ฉันจะไปทันที ไปอยู่ตามป่า
ตามเขา ตามประสาของฉัน
- ยอด - ฉันพูดเล่นหยอกใหญ่ ไม่ตองนอยใจ ฉันอยากให้อยู่อยู่กับฉันที่ไม่ให้เล่นลูกหนู
นะก็ เพราะแกคอยบีบมันตายหมด นี้อาอย่างนี้ดีกว่า ฉันจะหาลูกหมาให้แก
ตัวหนึ่ง แกจะได้ลูบมันเล่น มันคงไม่ตายง่าย ๆ เหมือนลูกหนู
- ใหญ่ - (เห็นไคหา) ไคไม่ตองการฉันเมื่อไคร ขอให้บอกฉันคำเดียว ฉันไปทันที
ไปอยู่ในป่าแถวนั้นแหละ
- ยอด - ฉันอยากให้อยู่กับฉัน ปล่อยแกไป แกก็อดตายเท่านั้นเองคิไม่ดี ไปนั่งซุ่มที่
ไหน พวกพรานสำคัญผิด เป็นอีแก้ง ก็ยังแกคับรีฟไปเท่านั้นเอง แต่ไป
ตามลำพังของแกไคได้หยอก ฉันสัญญาไว้กับย่าก่อนแกสั่นใจว่าจะไม่ปล่อยแกไป
ตามลำพังเป็นอันขาด
- ใหญ่ - ถ้างั้น เล่าเรื่อนั้นให้ฉันฟังชียอด เรื่อนที่เคเคยเล่นนะ
- ยอด - เรื่อนอะไร

- ใหญ่ - เรื่องกระต่ายนะ
- ยอ - เรือนมันจ้เส้นแก๊งค์เขียววะ เอาเถอะ เมื่ออยากฟังก็จะเล่าให้ฟัง เอาซีมัน
~~เอาก็เป็นแล้ว~~ ลงมือกินไปพลาง ๆ ก็ได้ (ทั้งสองลงมือกินมัน)
- ยอ - (พูดยัดถอยยัดคำเป็นจังหวะ) คนคล้าย ๆ กับเรานี้จะมีอยู่มากที่หาหลักแหล่งไม่ได้
เป็นคนที่หัวเหวที่สุดในโลก พงษาคณาญาติหรือก็ไม่มี สมบัติพื้นฐานแม้แต่หากระดิกก็
หาไม่ได้ ไม่มีอะไรแม้แต่อย่างที่จะยึดเป็นหลักได้เลย
- ใหญ่ - (ลิงโลด) ถูกแล้ว ถูกแล้ว นี่พูดถึงกับตัวเราเอง ตัวเราเองนี่ว่าเป็นอย่างไร
- ยอ - แต่สำหรับตัวเราเองนี่นะ เราไม่เป็นอย่างนั้น เราไม่เหมือนกับคนอื่น เรามี
อนาคต เรามีเพื่อนที่จะคอยปรึกษาหารือกัน สำหรับคนอื่น ที่ต่างว่าเกิดถูกจับติด
ตราง ก็คงจะติดไปจนกระทั่งถูกยุ ไม่มีใครช่วยคอยเป็นห่วงเอาใจใส่ แต่สำหรับเรานะ
ไม่เป็นเช่นนั้น
- ใหญ่ - (สอดขึ้น) เราไม่เป็นเช่นนั้น เพราะอะไร เพราะฉันมีแกคอยเป็นห่วงดูแลฉัน
แล้วแกมีฉันคอยดูแลแก ไซ้ไหมละ (หัวเราะอย่างคึกใจ) เอา เล่าต่อไปซียอ
- ยอ - แกเองก็จำใจได้ขึ้นใจแล้วนี่ เล่าเอาเองซี
- ใหญ่ - ไม่ได้อะไร ฉันลืมบางตอน เล่าต่อไปซีว่า แล้วจะเป็นไง
- ยอ - เอาละ แล้ววันหนึ่งเราก็จะรวบรวมเงินได้เป็นก้อนเป็นกำ เราหาซื้อที่ได้สักแปดปลอก
บ้าน ลงทุนเลี้ยงวัว เลี้ยงหมู แล้วก็
- ใหญ่ - (สอด) ปลอกผัก เลี้ยงกระต่าย เล่าต่อซียอ เร็ว ๆ เขาเล่าว่าในส่วนเราจะ
ปลอกอะไร แล้วกระต่ายในกรง แล้วเวลาฝนตก แดดออก เดือนหงาย แล้วเราจะ
ทำยังไงเล่าซียอ
- ยอ - แกรู้หมดทุกอย่าง ว่าไปเองซี
- ใหญ่ - ยอเล่าดีกว่า ฉันเล้ามันยังไม่เหมือนยอเล่า เล่าซี ว่าทำไมยอถึงยอมให้ฉันเป็น
คนเลี้ยงกระต่าย
- ยอ - เราจะยกโรงผัก กันคอกเพาะกระต่าย ทำเล้าเลี้ยงไก่ เวลาฝนตกหนัก เราก็จะไป
นั่งพักเสียในบ้าน แล้วพูดว่า " งานรี ขอหยุดพักไว้ที " แล้วก็ไม่มีใครมาบังคับให้
เราต้องทำงาน กรำฝน ถาดนาวน้อย เราก็ไปก่อไฟขึ้นในเตา นั่งผิงหรือต้มข้าวร้อน
กิน หรือไม่กินนอนฟังเสียงฝนตกกระแทกหลังคาและใบไม้สละบายใจเฉิบ ว่า พูดยาก
เหนื่อยชากระไรไม่เห็นได้ความเอาอย่างนี้ดีกว่า นี่ใหญ่พุงนี้ เวลาพมนายจางกอ
ถ้าเขาถามอะไรแก แกจะทำยังไง
- ใหญ่ - (หยุคเคี้ยวมัน กลืนลงคอ) ฉันท - อ้า - ฉันท - อ้า ฉันทจะไม่พูดยอะไรเลย
- ยอ - คีมากใหญ่ คุณแจะคี่ซีเรื่อย ๆ พอเรามีทีของเราแล้ว ฉันทจะให้แกได้เลี้ยงกระต่าย
แผนที่เคียว ความทรงจำของแกคี่ขึ้นมาก
- ใหญ่ - (พูมใจ) ฉันทจำได้ซี
- ยอ - (เอางานเอาการ) ฟังนี่ใหญ่ ฉันทอยากให้อ่านตานี่สิ่ว ตรงที่เรานั่งกันอยู่เคียว
นี่นะ พอจะจำได้ไหมละ ที่เราจะไปทำงานอยู่โน้น หิงตาลทิวโน้น ไม่ไกลจากที่นี่
เท่าไยนัก

ไอเตียงนี่ก็จะเก็บไปควยไอ ของโศโครกอย่างนี้ชื่อว่า ไม่ไหวจริง ๆ

- พุม - เจาคนที่ไอเตียงนี้เกานะ เป็นหัวหน้าช่าง เป็นคนสอาดอยู่ก่อนกินข้าวยังล้างมือเลย
- ยอด - แตะงโคนเรือคักเสียหลังลายพอย

ขณะที่ใหญ่เกินไปที่เตียงของเขา เป็ดองเครื่องหลังเหวี่ยงลงบนเตียงแล้วนั่งลง อาปากจ้องดูยอคอยางสนใจ

- พุม - เจาหัวหน้าช่างนะ เป็นคนละเอียดละออ ถึงแม้ว่าที่เตียงจะไม่มีเรือคักไรเลยก็ออกอายานะไปรยลงไปในไค

- ยอด - ฉันทึไม่แน่ใจนัก แล้วเขาออกจากงานไปเพราะเรื่องอะไรละ

- พุม - ก็เหมือนกะคนอื่น ๆ ละ นึกอยากจะออกขึ้นมาก็อ้างว่าอาหารไม่ถูกปากบ้าง เป็ดงานอย่างนั้นอยากขายไปเรื่อย ๆ ในทำนองนี้ละ
- (ระหว่างที่ยอคักกับใหญ่จัดแจงเตียงนอนของต่าง ๆ)

- ยอด - เจาของบาน เจานายนะ ชื่ออะไรนะ

- พุม - ผู้ใหญ่แล้ว เขาเป็นผู้ใหญ่บาน เป็นคนมีเงินละ

- ยอด - จิตใจเป็นยังไง

- พุม - งานก็ เงินก็ ไม่มีอะไร (ขณะนั้นประตูเปิดออก ผู้ใหญ่แล้วเดินเข้ามา) เฮ้ย - เจานายเขามาแล้วโว้ย (ยอดยกมือไหว้ใหญ่ไหวตาม) (พุมได้ใจออกนอกแล้ว)

- แล้ว - ฉันทึเขียนหนังสือบอกเจ้าแก่ตั้งว่าต้องการคนงานสองคน เริ่มงานเช้าวันนี้ แกได้หนังสือมาจากเจ้าแก่ตั้งหรือเปล่า

(ยอดหลวงกระเป่าหยิบเศษกระดาษส่งให้แล้ว แล้วอ่านแล้วก็พูดว่า ...)

- แล้ว - อ้าวในนี้ก็บอกไว้แล้วว่า แกจะต้องเข้ามาทำงานให้ทันเช้าวันนี้

- ยอด - (ก้มหน้ามองดูเท้าของตน) คนขับรถเมล์ ส่งเราลงผิดที่ตองเดินมาตั้ง 10 กว่ากิโล ตอนเช้าจะหารถตอมานี่ก็หาไม่ได้

- แล้ว - เช้าวันนี้ เราตองส่งคนไปทำงาน ซากไป 2 คน จะส่งเจ้าไปเดี๋ยวนี้ก็คงจะไม่มีประโยชน์อะไรแล้ว รอไว้อาหารเย็นดีกว่า

(แล้วหยิบสมุดออกมาจากกระเป๋า เอาดินสอมาจกดชื่อ เสียงของคนงาน ตะปาดดินสอเข้าที่ปาก แล้วถาม) แกชื่ออะไร

- ยอด - ยอด ยอด เอี่ยมเอม

- แล้ว - แล้วอีกคนนั่นละ ชื่อไร

- ยอด - เขาชื่อใหญ่ ใหญ่ สมทรง

(แล้วจกดชื่อคนทั้งสองลงในสมุด)

- แล้ว - เจาเคยทำงานที่ไหนมาก่อน

- ยอด - ที่ลำนารายณ์นั่นแหละ

- แล้ว - แล้วแล้ว (หมายถึงใหญ่)

- ยอด - เขาก็ทำงานที่นั่นเหมือนกัน

- แล้ว - เจาหมอนึกไม่ไรคนช่างพูด

- ยอด - ถูกแล้ว เขาไม่ไรคนช่างพูด ทำงานแข็งยังกะควายเนะ

- ใหญ่ - (ยิ้มกับตัวเองพร้อมกับเสียงคำพูดของยอด) แข็งแรงยังกะความเนะ
- ยอด - (หันไปจ้องตาเขม็งที่ใหญ่ ใหญ่สำนึกตัว ก้มหัวลงทำความละอายใจที่ลืมคำสั่งของยอด)
- แคลว - ฟังนี้เจ้าใหญ่ แกทำอะไรบ้าง
(ใหญ่ตกใจเมื่อถูกตั้งคำถาม พยายามหันเข้าหายอดเพื่อใหช่วย)
- ยอด - เขาทำไปทุกอย่าง ให้เขาสองซีเขาทำได้ทั้งนั้นละ เรื่องแบก ๆ หาม ๆ ละครดึกทั้งนั้น
- แคลว - (หันไปทางยอด) เอ ทำไมไม่ให้หมอนั้นตอบคำถามของมันเองแกมีลัษณคมในอะไรอยู่หรือ
- ยอด - ฉันหมายถึงว่าเขานะไม่ใช่คนฉลาด แต่เขาเป็น คนงานที่แข็งแรง ของหนักขนาด ร้อยกว่ากิโล บางทีถึงสองร้อยกิโลยกไหวนะ
- แคลว - ออ แกนี่เป็นโหมกประจำตัวเขาหรือ แกมีส่วนได้เสีย แบ่งส่วนแบ่งค่าจ้างเขาซี
- ยอด - เปล่าเลย ฉันไม่ทำยังงั้นหรอก
- แคลว - เกิดมาฉันก็ไม่เคยเห็นใครที่จะสอดเอาตัวเข้าไปยุ่งกับเรื่องของคนอื่นมากเท่าที่แกมีกะเจ้าหมอนี่
- ยอด - เราเป็นญาติกัน เป็นลูกพี่ลูกน้องกัน ฉันสัญญากับแม่ของมັນว่าจะดูแลเอาใจใส่เจ้าหมอนี่เมื่อตอนเด็กๆ นะ เจ้าหมอนี่มันถูกมั่วเตะที่หัว แต่เขาก็ไม่เป็นอะไรมาก เพียงแต่ไม่ค่อยฉลาดเท่านั้น แต่เขาจะทำทุกอย่างที่เราบอกให้เขาทำ
- แคลว - ก็ดีแล้ว งานของเราก็ไม่ต้องการคนที่สมองใสเท่าไหนหรอก ขอให้มันแรงทำงานดี ๆ ก็แล้วกัน เอาละ เจ้ายอด ถึงยังงี้ก็ดี ฉันจะต้องจับตาดูแก ที่ไม่แกถึงออกจากงานที่ลำนารายณ์เสียละ
- ยอด - ก็งานมันเสร็จก็หมดงาน
- แคลว - แกทำอะไรกันทีนั้น
- ยอด - เขาวางเราชุดคู่ ระบายน้ำ
- แคลว - ก็แล้ว แตอย่าแสดงอะไรว่ามีเรื่องอวดฉลาดหน่อยนะ ไม่มีใครสามารถจะตบตาฉันได้หรอก เอาละ คืบนี้หลังจากกินข้าวเย็นแล้ว เขาจะทำงานกันต่อแกไปพบกับหัวหน้างานที่ชื่อ นายโปรง นะ
- ยอด - นายโปรง
- แคลว - ใช่แล้ว นายโปรง ~~เป็นคนโปรงสูง ๆ ใหญ่ ๆ ดนอย~~ ~~เขาจะพบเขาเวลากินอาหารค่ำ~~
~~(แคลวเปิดประตูจะออก แตกอนออกไคหันมของคนที่สองอย่างพินิจพิจารณาอยู่ครู่ใหญ่ แล้วก็ออกจากประตูไป เมื่อเสียงฝีเท้าคอยทางหายไปแล้ว ยอดก็หันมาเลนงานใหญ่)~~
- ยอด - ไหนแกว่าแกจะไม่พูดอะไรซักคำนี้ังใจละ แหม - ออขยายซีเทอออกมาไม่ได้ ดีไม่ก็ซวดไคงานกัน
- ใหญ่ - (รู้สึกกระวนกระวายที่กระทำผิด) ฉันลืมไปยอด
- ยอด - ลืม แกก็คิดแต่แกตัวว่าลืม แล้วทุกทีที่แกลืม ฉันก็ต้องลำบากหางออกใหม่ทุกที
(ยอดทิ้งตัวนั่งลงบนเตียง) แล้วตั้งแต่นั้นไป เขาก็จะจับตามองดูเรา ขอให้ระวังหุบปากแกไว้ให้คีนะ (หึงสองเงียบอยู่ครู่หนึ่ง)
- ใหญ่ - ยอด

- ยอ ด - อะไรอีกละ
- ใหญ่ - เอ๊ะ ฉะนั้นเคยถูกมาเตะที่หัวควย เหยอ ยอ ด
- ยอ ด - ถ้าแกเคยถูกมาเตะหรือถูกกระแทบซ้ำก็จะเป็นการดีไม่น้อยที่จะทำให้คนอื่นไม่ต้องพลอยลำบากอยู่กับแกเหมือนอย่างที่ต้องลำบากอยู่เวลานี้
- ใหญ่ - แลวแกว่าฉันเป็นญาติของแกหรือ เป็นลูกพี่ลูกน้องกันยังงั้นหรือ
- ยอ ด - ใหญ่ไวควยเถอะว่านั่นมันเป็นคำโกหก ฉันทักดีใจอยู่ทีมันเป็นการโกหก เพราะถ้าว่าแกเกิดเป็นวงศ์ญาติของฉันทจริง ๆ เข้าละก็ ฉันทแขวนคอตายเสียดีกว่า
- ~~ยอ ดรู้สึกตัวว่ามีใครแอบมีใครแอบฟังที่ประตูกลับเข้าไปเปิดประตู)~~ อ่อนแกมาแอบฟังอยู่หรือ
- พุ่ม - ฉันทเพิ่งเดินเข้ามา ไม่ได้ยินเรื่องอะไรของแกหรือ ว่ายังไง แกรู้สึกว่าเป็นนายนะ เป็นยังงี้
- ยอ ด - ดูเป็นคนตรงไปตรงมาดี
- พุ่ม - เขาเป็นคนค้อยูหรือ แกทำความเข้าใจดี ๆ ะเขา ก็คงไม่เป็นไร (ขณะนั้นหยิกก็เดินเข้ามาในห้องพักของตงงาน)
- หยิก - เห็นพอของฉันทไหม ตาพุ่ม
- พุ่ม - เมื่อกลับมาที่นี้ แต่เดี๋ยวนี้นูเหมือนจะเดินไปทางครัว
- หยิก - ออ - เจ้าสองคนนี่เป็นคองงานใหม่ใช่ใหมละ
- พุ่ม - ใช่ - เฮ้ย แกสองคนนี่รู้จักกับลูกของนายเสี่ยชิ ชื่อคุณหยิก
- อา - เจ้านชอยยอ ด แลวเจ้านนนะ
- ยอ ด - ชื่อใหญ่
- หยิก - ไหม้นคอบของมันเป็นเองชิวะ
- ยอ ด - มันเป็นคนไม่ซางพูด
- หยิก - อูะ - เวลาคนพูดควยมันตองคอบชิวะ นั้งเป็นเบืออยู่ได้
- ยอ ด - เรามาควยกัน
- หยิก - (ทำเสียงแกก) ออ - หมายความว่าเจ้าไม่ยากให้เจ้ายักษ์ใหญ่มันพูดกับชายังงั้นเรอะ
- ยอ ด - จะให้มันพูดก็ได้ เอา - พูดชื่อเจ้าใหญ่
- ใหญ่ - ออ - ออ เราฟังมา
- หยิก - ทีหลังจำไว้นะ เวลาใครเขาพูดควยละตองคอบชิวะ คนแฉฉานี้จะมาทำจองห้องกับฉันทไม่ได้ (ลูกคาม) / เข้าใจไหม - (กระแทกเท้าออกประตูไป)
- ยอ ด - แหม - อายหมอนี่ท่าทางกวนเหลือเกิน
- พุ่ม - เขาเป็นนักมวย เคยขึ้นเวทีมาแล้วนะ
- ยอ ด - จะเป็อะไรก็ช่างเถิด แตอยามายูงกับเจ้าใหญ่เข้าก็แล้วกัน เอ หักไม้มันถึงแสดงท่าซวาง ๆ กวน ๆ กับเจ้าใหญ่ก็ไม่รู้
- พุ่ม - อ้าว - เรื่องมันเป็นยังงี้ หยิกนี่ก็เหมือนกับคนตัวเล็ก ๆ โดยมากที่เกลียดคนตัวโต ๆ ชอบหาเรื่องวิวาทกับคนโต ๆ เพื่อสำแดงเดชว่าตัวนี้เล็กก็เล็กพริกขี้หนู ซึ่งสามารถ

จะปรามคนโต ๆ ไฉนแหละ เรื่องมันเป็นยังงี้

ยอ - ลักษณะอย่างนี้ดูเหมือนเขาเรียกว่าปมคอย ปมเชื่องอะไรนี่ล่ะอย่างไรงี้ก็ เจ้าหยิกก็
ไม่ควรจะมายุ่งกับเจ้าใหญ่ เจ้าใหญ่เนี่ยมันไม่เคยหัดมวยมาจริงจังหรอก แต่ล้ามันหนักหน่วง
เกินเจ้าหยิกขึ้นมายุ่งกับมันละก้อจะต้องเจ็บตัว

พม - เรื่องมันยาก นอกจากมันถือว่ามันเป็นลูกของนายแล้ว ใครจะต่อยกับมันก็ไม่ได้ประโยชน์
อะไร ถ้าคนโตมันชกคืบลงไป มันก็ปรักปรำว่าคนโตชกแค้นเล็ก เทตามันปราบไอ้คน
โตกว่าได้ มันก็จะคุยทับถมว่า ฮี - นี่ไม่ใช่ฝีมือพอรี - แต่ ที่ฉันเลวมานี้ อย่าเที่ยว
พูดไปนะ ภูเขาหุบเขาละก็ฉันแยะเสีย

ยอ - พัง ๆ แล้วฉันยังไม่ชอบหนาเจ้าหมอนมากชิ้นทุกที อ้ายคนเล็ก ๆ ที่แกล้งทำเหมือนแมลงป่อง
ชูแต่หางเองอา อวดอวดฤทธิ์นี้ไม่ถูกเล่นกับฉันแน่

พม - แหม - ตั้งแต่ได้เมียคนใหม่มา มันยิ่งปองขึ้นอีกหลายสิบเท่า

ยอ - อ้อ - สำแดงเดชอวดเมีย เมียหมอนนั้นะสวยเหอะ

พม - สวย - แด

ยอ - แตะอะไร

พม - ชอบทำหุทำตา

ยอ - เพิ่งไถ้นใหม่ ๆ ทำหุทำตากับคนอื่นแล้วเหอะ

พม - ฉันเห็นทำหุทำตากับนายโปรงหัวหนาคงงาน เจ้าหยิกมันไม่รู้หรือว่าเรียมกับเขา
เล่นตากับนายโปรง แล้วมันก็เล่นตากับเจ้าพวง คงงานหนุ่ม ๆ ที่นี่อีกคนหนึ่ง

ยอ - เอ - ถ้ามันจะสนุกเสียแล้ว

พม - นี่รู้ไหม ยอ ฉันคิดว่าผู้หญิงที่เจ้าหยิกไปคว้าเอามานี้ละ ถ้ามันไม่ใช่คนคีนักหรือ
แล้วอย่าพูดไปนะ ถ้าเรื่องกระทอนเขาพูดเจ้าหยิกละก้อ ฉันแยะเสีย วาง ๆ ก็
ลองดูเอาเองเถอะว่าเป็นผู้หญิงชนิดไหน ฉันจะต้องไปโรงครัวหนอย ไปละนะ

(ออกประตูไป)

ยอ - นี่ใหญ่ ฉันรู้สึกหัว ๆ พิกว่าแกนั้นจะต้องเกิดเรื่องกับเจ้าหยิก อ้ายคนแบบนี้ฉันเคย
เห็นมาก่อน นี่มันมาชูแก แล้วมันรู้ว่าแกชกจะปอด ๆ มันอยู่ อีกไม่ช้าหรอก มันจะ
ต้องหาโอกาสชกปากแกแน่

ใหญ่ - (ใจเสีย) ฉันไม่อยากมีเรื่องเคืองรอน (วิ่งรอน) โห - อย่าให้เขามาชกฉันละ

ยอ - ฉันเกลียดอายมนุษย์ชนิดนี้ เคยเห็นคนจำพวกนี้มามากเหมือนนางตาพุ่มว่า มันโค
เปรียบเราทั้งขึ้นทั้งลง (หยุคคิตนคหนึ่ง) แล้วถ้ามันมายุ่งกับแก เราจะต้องเคือง
รอนแน่ ไม่มีปัญหาเลย เขาเป็นลูกของนาย พังนี่ใหญ่ แกลงพยายามเลี้ยงให้ทางเจ้า
หมอนนั้นให้มากที่สุดเท่าที่แกจะทำไคอย่าพูดกับมัน ถ้ามันเข้ามาในห้องนี้ แกก็ดูไปนั่ง
เสียสุมหมองให้ไกลไปเสีย ทำยังงี้ไคไหมใหญ่

ใหญ่ - ฉันไม่อยากมีเรื่องเคืองรอน ฉันไม่ไคทำอะไรให้เขา นี่ ทำไมเขาจะมาหาเรื่องฉันละ

ยอ - (ถอนใจ) ขวยไม่ไค มันคงจะหาเรื่องก่อกองวิวาทกับแกเขาดักกราวหนึ่ง แต่แก
จะต้องพยายามเลี้ยง ไม่วิวาทกับมัน จำไว้ให้คินะ

ใหญ่ - ยอ ฉันจะไม่พูดอะไรสักคำ (เงียบไปครู่หนึ่ง) - นี่ - อ้า ยอโกรธฉันไหม

ยอด - ฉันไม่โกรธแกหรอก แต่ฉันไม่ชอบใจเจ้าหยิก รามาทำงานหนักเพื่อหวังจะได้เงินสัก
ก่อนหนึ่ง อย่างน้อยสักสามสี่ร้อยบาท (เสียงเฉิบขาด) แกเลี้ยงให้ทางเจ้าหยิก
นะ ไท

ใหญ่ - ยอดท. ฉันจะไม่พูดอะไรสักคำ

ชอด - อัยาไหมันไคโอกาสหาเรองกับแก - แด - ถาหาควาอายบามันชกแกเขาจะกอด - ชัด
ไหมันกินเสียบาง

ใหญ่ - ไหม้นกบินอะไร

ยก - ข้างเถะ - ข้างเถะ แล้วฉันจะบอกแก่พี่หลังก็แล้วกัน นี่ใหญ่ ถ้าแกเกิดมีเรื่องเดือดร้อนขึ้น แกจำได้ไหมว่าฉันสั่งให้แกทำอะไร

ใหญ่ - (อิงกิดหนานีว) ถาดันเกิดเรื่องเดือดร้อนขึ้น แกก็จะไม่ให้มันเป็นคนเลียงกระต่าย

ชอ - ไมใชอยางนั้น มันคือเรื่องหนึ่ง จำได้ไหมว่า เมื่อคนในรานอนคางอยูที่ไหน วิมว

นึ่งใสละ

ใหญ่ - ออ - ฉันทาไคละ (ลิงโลก) ฉันทาไคละ ฉันทาไคละ ฉันทาไคละ ฉันทาไคละ ฉันทาไคละ ฉันทาไคละ

ยอด - ซอนอยู่จนกระทั่งฉันมาเรียกแก
 ริมหวานนั้น !! ทองเสียให้ฉันใจ
 อย่าให้ใครเห็นแกเป็นอันขาดซอนให้
 ซอนในคนไม่

ใหญ่ - (ทอง) ซอนในพุ่มไมริมห้วย ซอนในพุ่มไมริมห้วย

ยอด - ค่าหากความเรียงรายเกิดขึ้น

ใหญ่ - ถาหาความเรียงรายเกิดขึ้น

ยอดค - นินแหละทองให้ฉันใจ จะได้ไม่ลืม

(จรวัยกริ ขามากระแอม สงสัยอยูหางไมค)

จรรยา - (ห่างไมค์) จัณมาตามหาหยิก

ยอด - เขาไปแล้ว ไปไม่คนเดียว

จรวาย - ออ - เธอเป็นคนงานใหม่เพิ่งมาตั้ง ไช้ใหม่ละจะ

๒๑๑ - ๒๑๒

จรวบ - (กรัดกราย) บางทีหยิกเขาก็นำขึ้น

ยอก - (หวน) แตะเคียววนเขาไปแล้วยะ

จรวย - ถ้ายังฉันก็เห็นจะตองไปตามเขาทอน (แสงจรวย) นี่เนาะจะพอกคน ถ้าบังเอิญ (จริ)
 ละช่วยบอกตอควยว่า ฉันเที่ยวตามหาเขาอยู่ (จริ) คงไม่มีใครว่าไคะที่เมียเที่ยว
 ตามผัวฉันไปละนะ (ประทีป) เสียจรวยพอกนอกทอง (จริ) ใจจะพอกโปร่ง

โปรง - (ทางไม้) งามคนสวย

จรวบ - ฉันทเขยวตามหาหยิก

ไปร้อง - แฉหรือ เห็นไปในเรือนเมือกตนเอง

จรวาย - วุยพอโปรงละกอ ไปก่อนนะจะพอหนมนอย

ยอก - พหิงงอยางนเองทเจาทยิกเอาทำเมย

ใหญ่ - สวยจัง

ยก - โจทย์ครีมน้ำเกลือเกิน รูปอย่างนี้ค่าตัวมันคงไม่ถึง 20 บาท ≈ 10 บาท / 15 บาท =

จรรยาพจนนอกทอง) ใจจะพอโปร่ง !
ได้วัน [หักหักเอาเอาพิชิตคนหนัก
ผ่าชุดนกฉีกปีกพิชิตคนหนัก / ตัด
พรอ ยี่สิบ

นายน

- ใหญ่ - (ถอนใจ) เฮอ - สวยจัง
- ยอด - นี่ - นี่ - นี้อ่าเขียวนะ อย่าไปแตะต้องผู้หญิงคนนั้นไม่ได้ ผู้หญิงคนนี้นะ ใหญ่ไว้อะ วายาพิษที่เขียว จะนำทรายมาสู่เราขายเหลือเกิน อย่าเขียวนะ อย่าได้ไปแตะต้อง เป็นอันขาด
- ใหญ่ - ฉันไม่ชอบที่เสียแล้ว ถ้ามันไม่ดีแน่ ไปอยู่ที่อื่นดีกว่า
- ยอด - เราต้องทนไปก่อน พอให้มีเงินติดตัวบ้างเล็กน้อย ฉันเองก็รู้สึกไม่สบายใจ พอมีทุน สักหน่อยบางที่เราจะลองไปมหาชัย ไปรับจ้างเขาแจวเรือทำโป๊ะ บางที่อาจจะเก็บ เงินไบบ้าง
- ใหญ่ - (กระตือรือร้น) ไปเถอะยอด อย่าอยู่เลย ที่นี้ถ้ามันไม่ไหวแน่
- ยอด - ~~เราจะทนอยู่ไปก่อน เฮอ เจียบก่อน เสียใจใครเขาจะมา~~
- ~~(ไปร้องกับพวงเขา)~~
- โปรง - แหม - ในนี้มันจังเลย มองไม่เห็นอะไรเลย อ้อ - นี่พวกแกที่มาใหม่ใช่ไหมละ
- ยอด - ไซ *สวัสดี คหรีดไม่ไป มีศักดิ์ศักดิ์*
- โปรง - พวกแกเคยมาที่นี่มาก่อนรึ
- ยอด - เคย ไม่เห็นลำบากอะไรนี่ แล้วยังเจ้ายักษ์ใหญ่ที่นั่งอยู่นั้นมันทำไคสองเท่าของกัน ธรรมดา
- โปรง - แกสองคนนี่ไปไหนมาด้วยกันเสมอซี
- ยอด - ถูกแล้ว เราคือเอาใจใส่ดูแลซึ่งกันและกัน เจ้านั้นนะปัญญามันค่อนข้างจะทึบสักหน่อย แต่พูดถึงงานแล้วสกอหาตัวจับยากนิสัยเรียบร้อยดี เสียแต่ไม่ฉลาด เรารู้จักกันมานาน แล้ว
- โปรง - คนที่จะคบกันนาน ๆ นะหายาก นี่รู้จักกับพวงเขาเสียซี
- พวง - ถูกละ ฉันชื่อพวง แล้วแกละชื่ออะไร
- ยอด - ฉันชื่อยอด ส่วนเจ้านั้นชื่อใหญ่
- พวง - ~~ชินเคร้า~~ / แหม - แกชื่อใหญ่นี่มันใหญ่สมชื่อ
- โปรง - วันนี้ช่วยชะมัดเขียว โคนคนไม่ลมตับโอตุมหลังหัก แหมสงสารเหลือเกิน ร้องโหย หวลครวญครางเหลือเกิน
- ยอด - อายูบูนี่หมาเรอะ
- โปรง - ถูกแล้ว หมาของฉันเอง เลี้ยงมาตั้งแต่เล็ก ๆ ฉันรักมันมาก ฉลาดเสียควย
- ยอด - มีหวังรอดไหม
- โปรง - ไม่มี ฉันยิงมันตายเสียเมื่อครู่เอง
- ยอด - อ้าว - หมาของพวงทำไมยิงมันเสียละ
- โปรง - ทนสงสาร - เห็นมันทรามานต่อไปไม่ได้ คงไม่บาปกรรมหรอกที่ช่วยให้มันพ้นทุกข์ไป มายิงมันคงครวญครางทรามานไปอีกหลายชั่วโม่งกว่าจะตาย คนเราในบางที่ที่พอใจ แข็ง (ถอนใจ) เฮอ - เพราะหมีที่มีลูกไว้ให้ 5 ตัว ยิ่งเล็ก ๆ อยู่เลยเห็นจะ ต้องขอมันมมายูปักให้มันกิน
- พวง - นี่จะเอาไว้ตั้ง 5 ตัวเขียวเรอะ
- ส.ม.ย. 6*

- โปรง - ยังไม่รู้ได้ ถ้ามีใครชอบบ้างบางทีก็จะให้เขาไป เอ- ถึงเวลากินข้าวแล้วไปโรงครัว
กันเถอะ
- ยอด - พวกแกไปก่อนประเดี๋ยวกันจะตามไป (ไปร้งกับพวกออกประตูไป) *
ใหญ่ - ได้นินโหมยอด ได้นินโหม
- ยอด - ได้นินแล้ว เอาเถอะใหญ่ ฉันจะขอเขาให้แกสักตัวหนึ่ง
- ใหญ่ - เอาตัวคาง ๆ นะ สีขาวสีน้ำตาล
- ยอด - ไปกินข้าวเถอะ ฉันไม่รู้ว่เขาจะมีตัวสีขาวสีน้ำตาลหรือไม่
- ใหญ่ - รีบขอเขาหน่อยนะยอด เคี้ยวเขาจะเอามันให้ใครไปเสียก่อน
- ยอด - เอาเถอะ ลูกขึ้นไปกินข้าวก่อน
(เสียงประตูเปิด หยิกเข้ามา)
- หยิก - พวกเองเห็นผู้หญิงผายเขามาทางนี้ไหม
- ยอด - ออ หยิก เออ คุณหยิก เห็นเมื่อสักครึ่งชั่วโมงมาแล้วเห็นจะได้
- หยิก - มาทำไมที่นี่
- ยอด - (ทำเสียง) เห็นว่ามาเที่ยวตามหาคุณอยู่
- หยิก - แล้วออกไปทางไหนรู้ไหม
- ยอด - ไม่รู้ ฉันไม่ได้เอาใจใส่
- หยิก - คีละ (กระหึบเท้าผดักประตูปิดแล้วออกไป)
- ยอด - รู้ไหมใหญ่ ชักหัวนี้ ๆ ว่าตัวฉันเองอาจจะต้องรับมือกับเจ้าหมอนี่ แหม - ไม่ถูกชะตา
เสียเลย ให้อย่าซี ไปเถอะเคียวไม่มีอะไรเหลือ
(โหมณา - เผล่เปลี่ยนเวลา)

ฉากเดียวกับฉากที่สอง

A. * Asst. Editor

คืนรุ่งขึ้น แม่เพลาจวนค่ำ แสงภายนอกยังลอคเข้ามาตามของหน้าต่าง แต่ข้างใน
ห้องคอนข้างมีคสตัว โปรง กับ ยอด เดินเข้ามา โปรงไปเปิดสวิชไฟที่อยู่อโคม แสงไฟ
พุ่งลงบนโต๊ะ ภายในห้องสว่างขึ้น รอบโต๊ะใช้ลังสนุ หรือลังไม้ฉาฉาแทนเก้าอี้ ทั้งสองนั่งลง
ตรงข้ามกัน

โปรง เรื่องเล็ก ไม่ต้องขอบอกขอบใจอะไรกันหนักหนาหรอก ฉันก็ต้องแจกจ่ายลูก
หมาให้ใครต่อใคร ช่วยแบ่งกันไปเลี้ยงอยู่แล้ว

ยอด มันอาจจะเป็นเรื่องเล็กสำหรับพี่โปรง แต่สำหรับเจ้าใหญ่ะมันเป็นเรื่องใหญ่ที่
เคียว ให้ตายสิ ความที่มันคุ้นเคยกับเรื่องลูกหมา ฉันยังสงสัยอยู่ว่ามันจะไม่กลับ
มานอนนี้เสียเป็นแน่ มันคงอยากนอนกกลูกหมาอยู่ในยุ้งนั้นแน่

โปรง ก็ซึ่งมันเถอะ (เปลี่ยนเรื่อง) ให้ตายสิ เกิดมาไม่เคยเห็นคนแข็งแรง แข็งงาน
อย่างเจ้าหมอนี้

ยอด (พากพุ่มใจ) เพียงออกคำสั่ง มันจะก้มหน้าก้มตาทำ ทำอะไรไ้ทั้งนั้น ที่ไม่ต้อง
ออกหัวคิด

โปรง แปลกนะ ที่แกสอนคนไปไหนมาไหนด้วยกันตลอดเวลา

ยอด แปลกที่ตรงไหน

โปรง อ้าว ก็คนเรา ต่างคนก็ต่างมีปัญญาของตัวเอง คนประเภทเราที่ต้องหาเลี้ยง
ปากเลี้ยงท้องช่วยตัวเอง มีใครบ้างที่มีปัญญาหรือมีเวลาไปยุ่งกับเรื่องของคน
อื่นได้

ยอด เจ้าใหญ่ะ มันไม่ใช่คนวิกลจริต มันเพียงแต่สมองมัน ปกติอาอ่อน แต่ฉันเองก็หา
ใช้คนฉลาดพิเศษ วิสอะไรแค่ไหนไม่ ฉลาดลาก็คงไม่ต้องมาหาเขากินคำอยู่
อย่างนี้ คนมีปัญญาจะต้องมีที่ทำมาหากินของตัวเอง มีที่ดินทำนา ทำไร่ ทำสวน
อะไรของตัวเอง ไม่ต้องเป็นลูกจ้างเขา (โปรง หยิบไฟฟอก สับกรีด แล้ว
เล่นถอกไฟ ขณะยอดพูดต่อ) ไม่เห็นแปลกตรงไหน ที่เราจะไปไหนมาไหนด้วย
กัน บ่วนเราอยู่จั่วราย อยู่ใกล้ ๆ กัน ฉันรู้จักป่าเลี้ยงเจ้าใหญ่มา แกเลี้ยงมัน
มาแต่เล็ก ๆ พอปาทาย มันก็ตามฉันไปไหนต่อไหน หางานทำกันไปเรื่อย ๆ เลย
ซักจะขึ้น ๆ กัน (โปรงหยุดเล่นถอกไฟ จ้องหน้าฟังยอดพูด ยอดพูดต่อ) มันเป็น
เพื่อนแกเหงาได้ (หัวเราะ) ฉันเคยแกล้งมันก็เคย คือเกิดอยากจะได้ตลก
อวดชาวบ้าน เจ้าใหญ่มันก็ไม่รู้หรือว่าฉันแกล้งมัน ฉันออกคำสั่งให้มันโคกลงไปใน
คลอง มันก็โคกลงไปจริง ๆ แล้วมันก็ว่ายน้ำไม่เป็น เราได้อากันตอนแรก แต่พอ
มันจะสำลักร่น้ำตายเข้าจริง ๆ ต้องโคกลงไปช่วยกันลากขึ้นมาเกือบตาย แต่มันก็
จำไม่ได้หรือว่ามีอะไรเกิดขึ้น นาสงสาร ฉันเลยเลิกแกล้งมันตั้งแต่นั้นมา

โปรง เขาเป็นคนดี คนเราไม่จำเป็นต้องคนมีปัญญาฉลาดนี้จะเป็นคนดี บางคราวมันกลับ
ตรงกันข้าม คนยิ่งฉลาดยิ่งชั่วและยิ่งโกง (ยอดหยิบไฟถอกเล่นบ้าง)

ยอก (ชดะกอกไฟ) ฉันทเองก็เป็นคนไม่มีชาติ เจ้าใหญ่กลายมาเป็นชนกคิดหลังกันไป
ไหนต่อไหนด้วยกัน มันก็เลยชิน ๆ กันไป จะไปสลักมันทิ้งก็ไม่ได้ หมอช่วยตัวเอง
ไม่ได้ ถ้าไม่มีฉันทคอยช่วย

โปรง แก่หมอไม่ใช่นกเงเร มันมองเห็น มันไม่มีนิสัยเงเร

ยอก ลูกของแกพี่โปรง ใหญ่ไม่มีนิสัยเงเร แต่มันก็ไปเกิดเรื่อง เพราะความโง่เขลา
ของตัวเอง อย่างที่เกิดเรื่องที่เล่ามาเรื่อย (เขาหยุดกอกไฟแสดงความอัปยศ
ใจที่พลั้งพลาดไป) แล้วพี่โปรงอย่าไปเล่าให้ใครฟังนะ

โปรง (อย่างเคร่งครัด) เกิดเรื่องอะไรที่เล่ามาเรื่อย

ยอก อย่างที่เคยเล่า ฉันทไม่ควรเล่า

โปรง มีอะไรเกิดขึ้นที่เล่ามาเรื่อย

ยอก (ฮึกฮัก) มีผู้หญิงแต่งกระโปรงชุดสีแดงเดินผ่านมา หมอนี้เห็นอะไรแปลกไม่ได้
นึกอยากจับตอง เป็นตองจับให้ได้อีก ก็ไปคว่ำกระโปรงแม่มันแซว มันก็เกิดเรื่อง
เจ้าใหญ่ก็เกิดตกใจยิ่งเห็นยอกระโปรงแดง แล้วเวลาเกิดเรื่องอย่างนี้ ยิ่งตก
ใจยิ่งคิดอะไรไม่ออก นั่งพุทธรูปยิ่งแผ่เสียงร้องไห้ ฉันทยังเอือมอยู่ไม่ไถลนัก ไ้
ยินเสียงพุทธรูปร้องก้องออกไป คว่ำไ้คุณในฟากกระบานเจ้าใหญ่ เป็นทางเดียวที่
จะไหม้นปดอยมือได้อีก

โปรง (จ้องตาเขม็ง) แล้วมีอะไรเกิดขึ้น

ยอก (เร่ียงไปอย่างระมัดระวัง) นั่งพุทธรูปร้องไห้ไปบอกพ่อแม่พี่น้องพากันไปแจ้งผู้ใหญ่
บ้านว่าถูกฉันทคว่ำอาจารย์ ตกกลางคืนผู้ใหญ่บ้านก็คุมลูกหลานสมัครพรรคพวกออกตามล่า
เจ้าใหญ่ เราต้องไปลอยคอซ่อนตัวกลางกอบัวตลอดคืน ค่ำลงจึงได้โอกาสเล็ด
ออก ถ้าปล่อยให้พวกนั้นจับตัวเจ้าใหญ่ได้ มันคงถูกรุมข่มเหงถึงหามแน่ แต่มันก็ไม่รู้
ตัวเลยว่ามันได้ทำอะไรผิดไปเมื่อไหร่

โปรง นั่งพุทธรูปนั้นก็ไม่ได้รับบาดเจ็บอะไรไม่ใช่อะไร

ยอก ไม่เป็นอะไรเลย เพียงแต่ตกใจกลัว อย่างว่าแต่นั่งพุทธรูปนั้นเลย แม่ตัวฉันทเอง หรือ
ใครก็ตาม คงต้องตกใจแน่ ถ้าถูกหมอนี้จับตัวอยู่ แต่มันไม่ได้ทำร้ายแม่พุทธรูปคนนั้น
เลย มันเพียงอยากจับตองกระโปรงแดง เหมือนอย่างอยากไปจับตองลูกโลดลูกหมา
เล่นอย่างนั้นแหละ

โปรง เจ้าใหญ่มันไม่ใช่นกเงเร ฉันทอ่านลักษณะมันออก

ยอก ถูกแล้ว มันเป็นอย่างนั้น นอกจากนั้นยังทำทุกอย่างที่ฉันทสั่ง (ใหญ่เดินเข้ามา เดิน
ตัว ลึบ มีพิรุธว่ามีอะไรแอบซ่อนติดมือมาด้วย) ใจ ใหญ่ ลูกหมาดีไหม

ใหญ่ (ตะลึ่งละล้ง) ลืมนั่งกาง น้ำตาล ปนขาว อย่างที่ฉันทอยากได้ (เขาไปที่เตียงของ
เขา นอนหงายลง แล้วยกเขาสองข้างขึ้นคล้าย ๆ กับเพื่อบังของที่อยู่บนท้องของ
เขา ยอกเก็บไฟวางลงฉันทปล้น)

ยอก (เคาะขาด) ใหญ่
(ใหญ่ผงกหัว ร้องตอบ)

ใหญ่ อะไร จะ
 ยอด ฉันบอกแกแล้วใช่ไหม ว่าห้ามไม่ให้เอาลูกหมาเข้ามาในห้องนี้
 ใหญ่ ลูกหมาอะไรกัน ฉันไม่เคยเอาลูกหมาอะไรมาด้วยนี่
 (ยอดเดินเข้าไปหาใหญ่ จับไหล่ใหญ่ตะแคง แล้วหยิบลูกหมาออกมาจากที่ซ่อนที่พุง
 ของใหญ่)
 ยอด นี่ยังไง
 ใหญ่ คินวันมาเถอะยอด
 ยอด แกลุกขึ้นมาเสียที ๆ แล้วเอาเจ้านี่ไปไว้กับแม่ของมันที่ในยุ้ง โธมันเพิ่งเกิดใหม่
 ยังอ่อนเหลือเกิน แกอยากจะขามันให้ตายอย่างงั้นรึ ก็ไม่ว่าฉันจะบอกพี่โปรงไม่ให้
 ให้แกสักตัวนึง
 ใหญ่ สงมาเถอะ ฉันจะเอามันกลับไปอย่างทีบอก โธ ฉันเพียงอยากดูมันเล่นหน่อย
 เคียว
 ยอด (ส่งลูกหมาคืนให้ใหญ่) ก็แล้ว รีบเอากลับไป เคียวมันเจ้ามือตายเสียอ่อน
 (ใหญ่รับเอาลูกหมาไป โปรงมองตาม)
 โปรง ให้ตายรึ หมอนี่มันก็เหมือนกับเด็ก ๆ
 ยอด ถูกแล้ว เหมือนเด็ก ๆ แล้วก็ไม่เป็นภัยกับใครเหมือนเด็ก ๆ ยกเว้นแต่หมอมัน
 พลังยังกะวักกะตึง ~~ฉันหาว่าคินนี่หมอกบ่วนเป็นอนูอยู่ที่ขลุ่ยคอกคิน คงไม่กลับมา
 นอนนี้ แตกักรั้งเถอะ คงไม่เป็นไร~~
 (พวงเดินเข้ามาในห้อง แล้วมีพุ่มเดินตาม ตอนบับประตู แสดงความเป็นห่วง
 สุนัขแก่ที่ตามมาด้วย)
 พุ่ม โอ้กาง นอนอยู่ตรงนั้นแหละ อย่าตามเข้ามาเลย
 พวง โอ้หมาแก่ของตาพุ่มนี่เหมือนคลืนไล่เหลือเกิน แผลที่หลังก็เน่าเฟอะ ตสันทรมาน
 นาจะสังหารมันเสียให้พ้นทุกขพนรอนไปเสียที
 พุ่ม ฉันเลี้ยงมันมานาน อยู่กันมาเสียจนชิน จนไม่รู้สีกว่ามันเหม็น
 พวง (เดินกลับไปทีประตู ทำท่าเหมือนพิจารณาสุนัข) พันฟางก็หมดปากแล้ว เดินก็ขาลาก
 แต่มันแหลเน่า หนอนขึ้นหยุบ ทำไมแกไม่ขามันเสียเอาบุญ ปล่อยให้มัน
 ทรมานอยู่ไต่
 พุ่ม ฉันเลี้ยงมันมาแต่เล็ก ๆ มันเป็นหมาที่ฉลาด รู้อะไรต่ออะไรหลายอย่าง
 ยอด ฉันก็เคยเห็นหมาฉลาด ๆ ดี ๆ หลายตัว
 พวง พังนี้ ตาพุ่ม หมาตัวนี้นะมันอยู่ไปอย่างแสนสุทรมาน ฉันจะให้มันเป็นเอาใหม่ละ
 จอปากกระบอกเขาที่หัว เหนียวโกโป่งเคียว ช่วยให้มันพ้นทุกข์
 (พุ่มมองรอบ ๆ ขอความเห็นใจจากทุกคนในห้อง)
 พุ่ม ไม่เอา ฉันทำไม่ได้หรอก เคยเลี้ยงกันมา อยู่กันมาเหมือนกับเพื่อนที่รักของฉัน

พวง ตัวมันเองก็มีแต่ทรมาน ยิ่งกว่านั้น นึกถึงคนอื่นเขาบ้างสิ เวลามันเจ็บคเข้า
 โกลโตะกินข้าว มีอะไรอยู่ในท้องก็พาจะออกหมด เอาอย่างนี้ดีไหมละ ถ้าแก
 มันเองไม่ได้ ฉันจะช่วยจัดการให้ (ไปเลย เหมียว หักค) *
 พม โธ่ ฉันเลี้ยงมันมาแต่เล็ก ๆ
 พวง หมาของโปรงเขาออกลูกทั้งหลายตัว ขอเขามาเลี้ยงใหม่สักตัวเขาคงให้ ฉันจะ
 ช่วยช่วยไ้ทางไหนทุกขไปเอง
 โปรง ถูกแล้ว แกจะเอาลูกหมาไปเลี้ยงสักตัว ฉันก็ให้แกได้ พมเขาวาของเขาถูกแล้ว
 ไอ้หมาแก่มันทรมานสินี ตัวฉันเองเวลาแก แล้วถาต้องเจ็บทรมาน แล้วคงอยาก
 ให้ใครมาช่วยยิ่งให้ฉันกับพมทุกขไปที
 พม แต่มันคงเจ็บ
 พวง ไวใจมือฉันเถอะ ฉันจะยิ่งตรงท่ายทอยพอที จะไม่ทันรู้สึกเจ็บเลย
 พม (เห็นทางมีหวัง) แต่แกไม่มีปืน
 พวง แล้วกัน มีสิ (เดินไปที่ชั้นเก็บของมาไล่ไล่เตียงของเขา เปิดกระเป๋าดูทางออก
 หยิบปืนสั้นบรรจุของหนึ่งขึ้นมา)
 นี่ไงละ อยวาวแต่หมาเลย คนหรือหมี โคนเหมาะ ๆ ตายสินี
 (กับพม) ตกลงนะ ฉันจะจัดการให้เอง
 พม เอาไวพรงนี้ ไม่ดีกว่าสิ
 พวง ไม่มีเหตุผลเลยที่จะผละตัวประกนพรง (เดินไปเปิดประตู)
 โปรง พวง
 พวง หือ ?
 โปรง เอาจอบติดมือไปควยนะ แล้วชุดหลุม กลบเสียให้ดี
 พวง ~~(พมจะออกประตูไป)~~ จะ พี่โปรง ~~*~~
 (เสียงพวงจากนอกห้อง) มะ ไอ้ตาง ตามมาดี ๆ นาน ๆ ยังงาน ประเดี้ยว
 พมทุกข
 (ทุกคนในห้องเงียบบสนธิ พมนั่งตาเหม่อ อยู่บนเตียงนอน ความเงียบคงอยู่ชั่วครู่
 ใน)
 หมายเหตุ ระหว่างนี้ จะแยกบทพูดระหว่างโปรงกับยอก ปุพื้น ท้าวความถึงงาน
 รินเริงที่จะมีระบำลูกทุ่งหรืออะไรทำนองนี้ ส่วนพมไม่ปรึปากพูด เพราะใจห่วง
เสียงปืนที่จะดังขึ้น เมื่อเสียงปืนดัง พมสคุ่นอย มีน้ำตาคลอและคอย ๆ กมหนา
 ลง นั่งแน่นิ่ง ทั้งยอกและโปรงหันไปมองพมมันแต่เสียงปืนดังขึ้น แล้วยอกหันมาสับ
 โปอย่างแรง ๆ แล้วแจกเลนตอไป โปรงลุกเดินไปตีประตู *
 โปรง รถแทรกเตอร์ น้ำมันเครื่องพร่องอยู่หนอยนึ่ง จะไปเติมเสียหนอย (โปรงออกประ
 ตูไป พวงกับใหญ่ เดินเขาประตูมา ใหญ่เดินไปนั่งที่เตียงนอนของตน พวงทำความ
 สะอาดป็น แล้วเก็บเขาที่ พมลมตัวลงนอนถายหน้าผาก หยิก พรวดพรากเขาประตู
 มา

หยิก - พวกแกที่นั่งอยู่ทีนั้นะ เห็นเมียบฉนใหม่ ๑
 พวง - ไม่เห็น
 หยิก - (กวาดสายตารอบ ๆ ห้องครู่หนึ่ง) เอา นี่เจ้าโปรงหายไปแล้วไหน
 ยอก - ไปที่ซุง เห็นว่าจะไปตมในไ้ทราย ให้สาวจะไปตมหัวหมา/เทร็ด/๓๐๗
 หยิก - ไปนานแล้วอะ
 ยอก - สัก 5 หรือ 10 นาที
 หยิก - คีละ ต้องไปดูเสียหนอย (กระแทกประตูออกไป)
 พวง - ตามไปไว้ย บางทีจะไ้คคุมวย ไอ้หยิกนี่ชักกำเริบ ถึงกล่ากับจะประมื่อกับพี่โปรง
 เจ้านไม่รู้จักพี่โปรงเสียแล้ว
 ยอก - มันคงนึกว่าเมียบของมันเป็นกำลังคุยอยู่กับพี่โปรงยังงั้นละซี

พวก - ก็เห็นจะเป็นเช่นนั้น แต่ฉันไม่เชื่อว่าพี่ไปร้องจะมีอะไรเกี่ยวข้องกับน้องผู้หญิงคนนี้
แต่ไปเคลือบไหวหวั่นจะมีอะไรเกิดขึ้นก็ก็เหมือนกัน ไปหรือยังละพวกเรา

ยอด - ฉันเห็นจะไม่ไปละ ไม่อยากจะให้มีอะไรมาเกี่ยวควย ใหญ่กับฉันจะต้องโคคาจางเต็ม
ไม้คเต็มหน่วย เห็นจะต้องขอตัว

พวก - ตายังงั้น ฉันไปก่อนละนะ (เปิดประตูออกไป)

ใหญ่ - นียอด อิกน่านใหม่ที่เราจะไ้ไปอยู่ที ำ แกวก ไปปลูกผัก ปลูกหญ้าเลี้ยงเป็ด
เลี้ยงไก่ แลวก็เลี้ยงกระต่าย

ยอด - ยังไม่รู้ไม่ว่าง เราจะต้องเก็บเงินไว้ให้ไ้มากพอ ฉันไปจะเอาที่เล็ก ๆ เข้าแห่งหนึ่ง
ที่เจ้าของเขาจะขายให้ตก ๆ อยุ่ถึคคสองยายบอยไปหน่อย

ใหญ่ - เออ - ที่นั่นนะมันเป็นอย่างนี้เอง เล่าให้ฉันฟังซิ

ยอด - ก็ฉันเล่าให้ฟังเมื่อก่อนนั้นแล้วยังงี้ละ

ใหญ่ - ไช - เดากเดะนะ ฉั่นอยากฟัง

ยอด - มีผู้คนอยู่หนึ่ง มีเนื้อประมาณ 15 ไร่ อยู่ริมคลองเสียควาย มีกระต๊อบเล็ก ๆ มีเลาไก่ มีถนนมะขาม ถนนมะม่วง ถนนตะเคา ถนนแค แล้วอะไรทำอะไรอีกหลายอย่าง

ไทย - แลวกระต่ายควยไ้ใหม่ยอด

ยอด - เวลานี้ยังไม่กระต่ายหรอก แต่ว่าเราก็คงจะกันคอกเข้าแล้วเริ่มเลี้ยงมันเมื่อไหร่ก็ได้
แล้วแกก็มีหน้าที่คอยหาหญ้าให้กระต่ายกิน

โหล - จริงซี่ จริงซี่ นั้นจะตองหาหมาไห้กระต่ายกิน

ขอด - เวลาอดพัฒนาเออัย ๆ เราอาจจะหาหมื่น ๆ นั่งตกปลาตลอดวัน เราไม่ต้องไปตลาด เพราะอาหารมีอยู่รอบตัวเรา เปิดไก ก็จะใช้กินไม่ไหว ผักเอ๋ย ปลาเอ๋ย กินไม่หมดแน่ แล้วเวลาฝนตก เราก็กะไปนั่งในบ้านของเรา ฟังเสียงฝนกระทบหลังคาจากแทนใบไม้ ถ้ารู้สึกหนาวขึ้นมาก็อาจจะนั่งผิงไฟหรือต้มน้ำร้อน

ไฉน - แล้วกระต่ายเล่า ไฉนเล่าถึงฉันว่าจะดูแลกระต่ายยังไง ชิว

ยก - เวลาเช้า ๆ นะ แก้วก็จะหากระบุงมาซักใบ แล้วออกไปหลังบ้าน เกี้ยวพญาไ้กระ-
บุงมาให้เต็มเชียวนะ แล้วก็เอามาให้กะต่ายกิน

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1

ยอด - มันก็จะเกิดลูกหลานกันเต็มเดา จะตองเอาไปขาย ที่รือมากินเสียบ้าง บ้าน นี้แหละ
จะเป็นบ้านของเราเอง ไม่มีใครจะขโมยได้ใส่สงเราใด แล้วถ้ามีใครมาขโมยมาเข้ามา
ในบ้านของเรา ถ้าเราไม่ชอบหน้า เราก็จะบอกว่า เฮย- ออกไปไหนแล้วให้
ตายสิ เจ้าหมอนันมันก็จะออกไป ที่นี้ถ้ามีคนที่ชอบกันผ่านมา เราก็จะตองบอกว่า
หยุดคุยกันก่อนสิพี่ แล้วให้ตายสิเขาก็จะหยุดคุยกับเรา เราจะเลี้ยงหมา แล้วก็เลี้ยง
แมว เอ - แต่แกจะตองระวังให้คีนะ อย่าปล่อยให้แมวไปเตะครุบลูกกระต่ายของแกใด

ใหญ่ - (โม่โท) ลงน้อยเถะวะระ ลงมาตะครุบกระต่ายเถะวะระ ไอเพวบา

พุ่ม - โอ้! อย่างที่แกลวนะ มันมีอยู่ในโลกนี้ด้วยหรือ

ขอก - เอะ - ตาตม ~~เคแอบอขมตมตมอไตว~~

พุ่ม - ฉันทนอนทั้งแกวดยกันตลอดเวลา ขอให้นั้งไปอยูควยคนใดไใหม่ ๑

โธ - ฉันเป็นคนมีแขนข้างเดียว มาเสียแขนเสียข้างหนึ่งนี่ เพราะตกต้นไม้ เขา
เขาทำขวัญให้ฉัน 250.- บาท แล้วฉันก็เก็บได้อีก 150.- บาท รวมกันเป็น
400.- บาท นี่ถ้าฉันขอมือหุ่นสวนควยฉันมีให้แก่ใคร 400.- บาท ฉันทำอะไรก็ไม่ค่อย
ไหว ~~เพราะแขนข้างเดียว~~ อายุก็มาก แต่ฉันอาจช่วยแกทุ่งหาอาหาร
เลี้ยงไก่ รคน้ำผักอะไรนิด ๆ หน่อย ๆ ก็เห็นพอจะได้อะไร

ยอด - เอ - จะต้องคิดกันลูกก่อน เราเคยคิดกันว่าจะมีแต่เพียงสองคน คือใหญ่กับฉัน ไม่เคย
คิดว่าจะมีคนอื่นมารวมควย

พุ่ม - ฉันยินดีจะทำพิธีกรรมยกส่วนของฉันให้พวกแกเมื่อฉันตายไปเพราะฉันเองก็ไม่มีความ
ศรัทธาในศาสนาอื่น พวกแกมีทุนอยู่แล้วสักเท่าไรละ บางทีเราอาจจะลงมือทำกันเดี๋ยว
นี้ก็ได้

ยอด - สองคนมีติดตัวอยู่ 10 บาท พอดี ๆ เอ - แทะว่ะปลาย เดือนนี้ใหญ่กับฉันจะได้อะไร
คนละร้อยบาท สองคนรวมกันเป็นสองร้อยบาท แล้วตาพุ่มมีอยู่แล้ว 400 ก็จะได้รวมกัน
ได้เป็น 600 ที่นี้เขาจะขายให้เรา 1,000.- บาท เราขาดเงินอีกเพียง 400 บาท
เท่านั้น (กิด) เอาอย่างนี้ไหมละ เราเอาเงิน 600 ไปผ่อนชำระเขาก่อน แล้ว
ส่งใหญ่กับตาพุ่มไปอยู่ที่นั่นก่อน ส่วนฉันคงอยู่ทำงานต่อไป สะสมเงินเข้าอีกสักห้าเดือน
ก็จะขึ้นหนี้โคหมก (จิงโกล) พับผ้าสิ นี่เราทำได้แล้วนี่ เราจะซื้อที่ดินได้แล้ว
เราจะแต่งที่ดินเสียให้เรียบร้อย (ไร่ผืน) ที่ต่างว่ามีงานวัดมีมีเก มีละคอนมา
เล่นแถวใกล้ ๆ บ้านเรา เราก็จะปิดประตูบ้านแล้วก็ไปคุ้มกันให้สบายใจเลย ตอน
เปิดโกเขาเล่า ตอนว่าความเขาออก แล้วเราก็จะพากันไปคุยเเก

ใหญ่ - แต่ต้องเอาหญ้าทิ้งไว้ให้กระต่ายกินก่อน (หัวเราะ) เห็นไหมละ ฉันไม่ลืม เมื่อไหร่
เราจะเริ่มกันเสียทีละยอด

ยอด - อีกเดือนเดียว ฉันจะเขียนจดหมายส่งไปให้เจ้าของที่ แล้วให้ตาพุ่มออกเงิน 100
บาท ไปวางมัดจำไว้ก่อน เอ - เสียใจใครกำลังเข้ามา พวกเราอย่าไปบอกคนอื่น
นะ เราสู้กันแต่ลำพังเราสามคนเท่านั้น

~~โปรง~~ ~~หยิก~~ ~~กับพวง~~ ~~เดินพูดกันเข้ามา ห้างไม้~~

หยิก - ฉันไม่ได้อะไรหรอกพี่โปรง เพียงแต่ถามดูเท่านั้น

โปรง - แหม - แต่ถามฉันบ่อยจนกระทั่งฉันรำคาญ ถ้าแกควบคุมเมียของตัวเองไม่ได้
แล้วใครจะไปควบคุมให้ได้

หยิก - โธ - ฉันก็ไม่ได้พูดอะไรหรอก เพียงแต่ถามดูเท่านั้น

พวง - ทำไมแกไม่บอกในทางเดียวกันมันรู้จักอยู่กับเหยาเผ่ากับเรื่อน อย่าปล่อยให้มาเพ่นพ่าน
แถวนี้ ประเดี๋ยวก็จะเกิดคั่งพรอยขึ้น

หยิก - ไม่ใช่ทั้งการอะไรของเอ็ง เจ้าพวง หรือถ้าไม่ชอบใจออกไปข้างนอกก็ได้

พวง - (หัวเราะ) โธ ~~พวง~~ ที่แรกทำจะไปนอนที่โปรง แต่กลับถูกพี่โปรงตอน
เสียหน้าแหม โอหนาย่างเอ็งนะไม่มีใครเขากลัวหรอก จี - จี - จี - อวดจะเป็น
นักมวยฝีมือเอก เมื่อไหร่ก็เมื่อนั้นละวะ

ใหญ่ - (หัวเราะเสียงดัง)

- หยิก - หัวเราะเผลอเจ้าใหญ่
- ใหญ่ - (หนึ่สนั่น) หือ - ออกระตาส กระต่ายของฉันทัน
- หยิก - ออย่าแก ตัวเลววะ อวดคี่มาหัวเราะเยาะชา ลูกขึ้นมาชิวะ ฉาทหรือยังละ
(หยิกถลันเข้าไปหาใหญ่ควยหมักชายชวา ใหญ่ร้องเสียงหลง)
- ใหญ่ - ยอด - ยอด ออย่าให้เขามารังแกฉันทัน (หยิกขอยหมักเข้าใส่หน้าใหญ่ไม่หยุดยั้งคน
อื่น ๆ พวกนี้ร้องดังให้ใหญ่เปิดตัวเองและชกตอบบ้าง บางก็ตะโกนว่า โช - เดือด
ไหลอาบหน้าเจ้าใหญ่หมดแล้ว)
- ยอด - (พุน) สู้ชิวะ - สู้ชิวะ ใหญ่อย่าให้มันทำเอาข้างเคียว (คนอื่นก็หนุนใหญ่)
- ใหญ่ - เอาละนะ (ใหญ่จับมือหยิกบิด หยิกกรวญครางควยความเจ็บปวด กนอื่น ๆ ร้องดัง
ว่า ใหญ่จับมือเจ้าหยิกบิดกระดูกคงแหลกหมด)
- ยอด - ปลอยที่ใหญ่ - ปลอยที่ - เคียวตาย
(เสียงปลอยร่าง หยิกวางลงไปบนพื้น และหยิกกรวญครางอย่างเจ็บปวด)
- โปร่ง - ต้องส่งไปบางดีเร็ว ถ้ากระดูกมือจะละเอียดหมด (๗๗)
- ใหญ่ - โช - ยอดก็บอกให้สู้ ฉันทันสู้ ฉันทันไม่อยากจะเขาต้องเจ็บเลย
- โปร่ง - นี่พวง ช่วยกันห้ามเจ้าหยิกไปใส่เกวียน ไม่ต้องตกใจเจ้าใหญ่ไม่ใช่ความของแก
โคหยิกแค้นวนหาเรื่องของมันเอง
- ยอด - นี่โปร่ง เราอาจจะถูกไล่ออกจากงานนะ โช - เราต้องการเงินมากที่เคียว
เราอาจจะถึงติดครางก็ได้ไซ้ใหม่
- โปร่ง - นี่ - เจ้าหยิก ถ้าเองหาเรื่องให้ไอสองคนนี่ต้องเข้าตารางหรือถูกออกจากงานละก็
ชาจะเป่าเรื่องเรื่องนี้ให้ใคร ๆ เขารู้ทั่วกันหมดว่า แกเป็นคนพล รังแกเขาก่อน
จึงโดนถูกปราบจนเป็นเช่นนี้ เอ็งไม่อยากจะเมียของเอ็งรู้เรื่องนี้ไม่ใช่ (หัวเราะ)
ถ้าเมียของเอ็งรู้เรื่องละก็ เอ็งจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน
- หยิก - (เจ็บปวด) ฉันทันไม่บอกใครหรอกจะ
- โปร่ง - ใครถามก็บอกว่าถูกขอยทับเอาที่ฉันทัน เออ - พวงช่วยกันห้ามเจ้าไป
(เสียงห้ามหยิกออกจากห้องไป พร้อมกับเสียงของหยิกกรวญครางเจ็บ)
- ยอด - ไม่ต้องตกใจแล้ว ไม่ใช่ความผิดของแก แกทำตามหน้าที่ที่ฉันทันบอกให้แกทำ ไปล้าง
หน้าล้างตาเสียไป เลือดเประไปหมด
- ใหญ่ - ฉันทันไม่ต้องการหาเรื่องเคือครอน (เดินห่างไมค์ แล้วหันมาเรียก) ยอด
- ยอด - ทำไม
- ใหญ่ - แกยังคงให้ฉันทันเลี้ยงกระต่ายอยู่นะ
- ยอด - เออ - แกไม่ได้ทำอะไรผิดนี่
- ใหญ่ - ฉันทันไม่ได้ตั้งใจจะทำร้ายใคร
- ยอด - บอกให้ออกไป ไปล้างหน้าล้างตาเสีย

ฉากที่สาม

B. *

เป็นลานกว้าง มีชาวบ้านมาชุมนุมวันเวียงกัน ตั้งวงกินเหล้าบ้าง ผู้แสดงจะมีประมาณ 20 กว่าคน ปล่อยตรงกลางกว้างๆ สำหรับนาฏศิลป์ 12 คน มีซอนไม้สำหรับนั่งบ้าง .

โปรง

(นั่งกินเหล้าอยู่กับพรรคพวก ยอดเงินเข้ามา) อ้าว, ยอดบ๊ะ ไหวงวันนี้มาถึงนี่ มา มา นั่งนี่ก็ได้

ยอด

โปรง

อูยากสนุกซักวันหนึ่ง, บวุงที่คนเราก็อยากจะปล่อยอารมณ์เสียบ้าง แล้วเจ้าใหญ่ละ ไหมมาควยหรือหรือ?

ยอด

โปรง

เปล่าหรือจะ ไม่กล้าให้มา กลัวเกิดเรื่อง มันไม่ค่อยรู้เรื่องรูราวอะไรเสียเลย อ้าว แล้วไวไซไคหรือ อยู่คนเดียวอะ

ยอด

อ้อ ฉันให้เข้าขั้บอยู่ในยุงขาว ให้เจ้าหมอกลูกหมาของพี่โปรงนี่เป็นเพื่อนเล่น แล้วก็สั่งไม่ให้ออกไปไหนเป็นอันขาด (ทุกคนหัวเราะ)

โปรง

ยอด

เออ ก็น่าสงสาร มีลูกหมาเป็นเพื่อนเล่น ทำไมมันชอบนิกนะ มันชอบดูคนล่าขนปูๆ นี้มๆ ถ้ามีลูกหมาให้มันเล่นซักตัวละก็ มันไม่ไปไหนหรอก (ทุกคนหัวเราะ)

โปรง

พวง

โปรง

ยอด

เออคือ สนุกซักวันก็แล้วกัน (เสียงโชนขึ้น)
เออ ยอด สาวๆทางโน้นใจละ หลายคนนา หนาคาเกี๊ยะควาย
ไปขียอก เออ เห็นว่าร้องเพลงได้ไม่ใช่หรือ สำแดงอะไรบ้างซี
(อาย) ที่พอไค้จะพี่ (คนอื่นร้องท่อน ยอดออกไปร้องเพลง)

คำแล้ว

คำดงแล้ว เสียงเพลงดังแว่วมาไกล เสียงโชนเสียงกลองยั่วใจ
ข้าอยู่เฝ้าเฝ้ามาสนุกกัน

เสร็จจากงาน มาสำรวจกันเถิดเร็วพลัน เห็นจเห็น้อยกลางวัน
มีนิกหัวนเพราะว่ามียามเย็น ผ่อนพักกายพักใจพ้นจากความล่าเคียด เรามีความสุข
เพราะทุกคนต่างเป็น เพื่อนรักเพื่อนเล่นในยามค่ำคืน

มาชิมมา เติคมา ชะ ชะเร็ว ๆ ชิมมาเติคมา สนุกสนานเรามาเฮฮา
พบ พบหนาเวลาค่ำคืน

นาฏศิลป์ 12 คน ออกร้ายรำนานาฏศิลป์จบ ยอดกลับมาที่วงเหล้าของโปรง
คิมเหล้า สนุกสนาน กลองเพคเอาท

ฉากที่สาม

เป็นฉากภายในยุงที่ทำงานนี้ / ภายในยุงอาจจะมีกองฟางหรือมีสิ่งประกอบอื่นใดที่ทำให้บรรยากาศของการเป็นยุงเป็นฉากภายใน แสงคอนข้างสัวตอนแรกกลองจับใหญ่ในระยะทางขณะที่คนตรีแบลกราวยังบรรเลงอยู่แล้วค่อย ๆ โคลงโกลงเข้ามาเมื่อคนตรีค่อย ๆ จางหายไป

- ใหญ่ - โธ - ทำไมถึงตายง่ายยังงี้ไม่รู้ เจ้าก็ตัวโตกว่าลูกหนูเป็นกายเป็นกอง ฉันไม่ได้
ทุยแรงเท่าไร ปอกเคียวเท่านั้นแหละตายได้ โธ - นี่ถ้าอยากรู้ว่าฉันทำให้เจ้าตาย
ละก้อ เขาอาจไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่ายก็ได้ อ้อ นี่มันไม่ใช่เรื่องที่ร้ายแรงถึงกับจะ
ต้องไปซ่อนในพุ่มไม้ไม่ใช่หรื ไม่ร้ายแรงอะไร ฉันจะบอกกับยอคว่า ฉันพบมันตายอยู่
อย่างนี้ (ถอนใจ) เฮอ - แถแล้วยอก็จะได้รู้ เขาก็ว่า " แกทำมันตาย อยา
มาปิดฉันเสียให้ยากเลย " (โกรธ) โธ - ได้หมาบ้า ทำไมถึงตายง่ายอย่าง
นี้ละ (ร้องไห้) ฮี - แถบางทียอเขาอาจจะไม่ถือโอหามาเล็กๆ อย่างนั้นมันไม่มี
ความหมายและสำคัญอะไรนี่ *คือ อยาคว่าปอกเคียวได้ อยาคว่าปิดปากยอ*
(จรวยศรี โผล่เข้ามาในยุง)
จรวย - (หางไม้) ถืออะไรอยู่ในมือรีจะ พอหนุนนอย
ใหญ่ - (จอจรวย) ยอเขาห้ามไม่ให้ฉันพูดหรือคุยอะไรกับเธอทั้งนั้น
จรวย - (หัวเราะ) ออ - ยอออกคำสั่งอะไรละก้อแกทำตามทั้งนั้นรี
ใหญ่ - ถ้ายอเขาว่าฉันพูดกับแกละก้อ เขาจะไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่าย
จรวย - เขาคิดว่าประเคียวหยิกจะหึงษ์ หยิกเขาว่าเขาถูกซ่อนไม้เท้ามือหัก ไปหลอกเด็ก
กงจะเชื่อ ฉันรู้หรือกนา ขอนไม้ซ่อนเมียที่ไหนกัน เอาเถอะ ถ้าเขาบูมบามอะไร
ขึ้นอีก แกก็หักมือเขาเสีย กข้างหนึ่งก็แล้วกัน
ใหญ่ - อยาพูดเสียให้ยากเลย ฉันไม่พูดกับเธอหรือ
จรวย - คนอื่น ๆ เขาไปเที่ยวบังลิกันหมด อีกนานกว่าเขาจะกลับกัน ทำไมฉันจะพูดกับแกไม่
ได้ โธ - ฉันไม่ได้พูดกับใครเลย เหนงจะตายไปแล้ว
ใหญ่ - ฉันจะไม่พูดกับเธอ
จรวย - ฉันเหงา แกนะพูดกับใครต่อใครก็ได้ ส่วนฉันสิพูดกับใครไม่ได้นอกจากกับหยิก
เพราะว่าหยิกเขาหึงษ์ โธ - เป็นแก ๆ จะรู้สึกลังใจ ถ้าแกไม่ได้พูดกับมนุษย์
อื่น ๆ เลย
ใหญ่ - ก็ฉันไม่ควรพูดกับเธอ นี่ ยอเขากลัวเกิดเรื่อง
จรวย - เอะ นั่นแกเอาอะไรซุกไว้ที่นั่นนะ
ใหญ่ - (เสรวาโสรก) ลูกหมา ลูกหมาของตัวเอง (ร้องไห้)
จรวย - อ้าว - ตายเสียแล้ว
ใหญ่ - ตัวมันเล็กเหลือเกิน ฉันเล่นกับมัน มันทำท่าจะกัดฉัน ฉันก็ทำท่าจะตูปมัน
แล้วมันก็ตูปมัน แล้วมันก็ตาย
จรวย - พุทโธ - สมบัติกับลูกหมาตัวเดียวก็เสรวาโสรกไปได้ ลูกหมาหาได้งายดมไป มีอยู่
เต็มบ้านเต็มเมือง

- ใหญ่ - ไม่ใช่ยังงั้น ยกเขาจะไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่ายนะนะ
- จรวย - ทำไมถึงอย่างนั้นละ
- ใหญ่ - เขาว่า ถ้าฉันทำอะไรผิดละก้อ เขาจะไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่าย
- จรวย - แกนี่คุ้มกันข้างหลังกระต่ายเสียเหลือเกิน มันเรื่องอะไรกัน
- ใหญ่ - (อึ้งคิอยู่ครู่ใหญ่) ฉันชอบรูปสิ่งนู่น ๆ อย่างกับกระต่ายขนปุย ๆ
- จรวย - แกนี่มันบ้าแ่น
- ใหญ่ - ฉันไม่บ้า ยกเขาว่าฉันชอบเอานิ้วรูปของนู่น ๆ
- จรวย - ความจริงใคร ๆ ก็ชอบของนู่น ๆ เหมือนกันทั้งนั้น ฉันเองก็ยังชอบรูปคช้ำแพรหรือ ก่ามะหยีเลย แกชอบรูปก่ามะหยีเล่นไหม
- ใหญ่ - (เสียงสั้น) ชอบซี ทำไมจะไม่ชอบ ฉันเคยมีฝันหนึ่ง ป้ายูแก่ให้ เออ - แล้ว มันหายไปไหนก็ไม่รู้ ฉันทำหายเอง นานมาแล้ว
- จรวย - แกนะมันบ้า มีความคิดเหมือนเด็ก ๆ แกฉันก็พอจะเข้าใจความรู้สึกของแกอยู่บางคอก ฉันเองก็เหมือนกัน เวลาทำผมฉันชอบนั่งดูผมของฉันเล่น เพราะวามของฉันนะ ละเอียคนุ่มคี่ คนบางคนผมหยาบเหมือนเส้นลวด อย่างกับหยิกหัวของฉันนี่ แหมผม หยาบเหลือ ส่วนผมของฉันช่อนนุ่ม เพราะฉันหมั่นแปรงมันบ่อย ๆ ทำให้ผม ละเอียคนุ่ม ไม่เชื่อดองขี้ขี้ นี่สองคลำถ่านนี้ เป็นยังงี้ใหญ่ (ใหญ่คลำผมจรวย) ออย่าใหญ่ชนะ
- ใหญ่ - แหม นุ่มคี่จัง (ค้างขึ้น) แหม - นุ่มคี่จัง
- จรวย - นี่ ๆ ๆ ทำผมฉันยุ่งหมกแล้ว (โกรธ) พอที่เถอะ (ใหญ่ยังคงความคลำต่อไป) บอกว่าพอที่เถอะ (ร้อง) เอะ บอกว่าให้ปล่อย ปล่อย นี่แกบีบคอฉันนี่ (ร้อง) ปล่อย
- ใหญ่ - (ตกใจ) ออย่าร้อง (เอามืออุดปากจรวย จรวยพยายามแฉกเสียงให้ปล่อย เสียงคล้ายปลุกปล้ำตอสูรนานพอสมควร ตลอดเวลาใหญ่ร้องวิงวอน) โห - ออย่าคีน โห - ออย่าคีน โห - ออย่าคีน เตี้ยวยอครูเข้า เขาจะโกรธ โห - (เสียงกระตักลันกรือบ ร่างจรวยวิ่งสู่พื้น ใหญ่หอบ แล้วค่อย ๆ รู้สึกตกใจ) เอ - นี่ ฉันทำสิ่งร้ายลงไปแล้ว - หรือนี้ ฉันทำผิดอย่างร้ายแรงลงไปแล้วซีนี้ ร้านแน่ที่เคียว ยกตอของโกรธแน่ เขาสั่งว่าให้ไปซ่อนอยู่ในพุ่มไม้จนกว่าเขาจะมา ฉันต้องไปซ่อนใน พุ่มไม้ ไปซ่อนในพุ่มไม้จนกว่าเขาจะมา
- โปรง - เห็นจะเป็นใหญ่แน่ไม่มีปัญหา ใหญ่แน่ ต้องไปช่วยกันจับตัวมายอดแกกิดความมันจะหนี ไปทางไหนรู้ไหม
- ยอด - อาจจะไปทางตะวันตก เพราะเรามาจากทิศตะวันออก
- โปรง - ต้องช่วยกันตามจับตัวให้ได้
- ยอด - (ออวอน) เอาแต่เพียงจับมาขังไว้ก่อน อย่างนี้จะได้อะไร มันเป็นคนสติไม่คีนะ พี่โปรง มันไม่เคยทำอะไรชั่วเจตนาร้ายเลย
- โปรง - มันยากอยู่สักหน่อย เกี่ยวกับเจ้าหยิก เจ้าหยิกนั้นมันคงยังเคื่องเรื่องที่มีมันต้องเสียมือไปข้างหนึ่ง ที่ต่างว่าไอพวกนี้มันจับใหญ่มัดใส่กรง แล้วทำทร มานทรกรรมต่าง ๆ นา ๆ อย่างนี้มันไม่ดีเลยนา ยอดนา

- ยอด - นั่นนะซี - นั่นนะซี
- โปรง - แกจะต้องตัดใจให้เด็ดขาด แกล้อยให้มันหนีไปก็ไม่ได้ใช่ไหมละ
- ยอด - นั่นนะซี ถ้าไม่มีฉันไปช่วยมันคงอดตายเท่านั้นเอง
- โปรง - ๗ และถ้าแกล้อยให้คนอื่นเขาตามจับเจ้าใหญ่ เขาก็จะลำน้อยอย่างกับหมูกับหมา
- ยอด - แกจะให้ฉันทำอะไร
- โปรง - เวลาไอ้ตูบของฉันถูกคนไม่คมทับหลังหัก ต้องทรมาณทรมานฉันก็ต้องหักใจช่วยมันให้พ้นทุกข์ไปเสียเร็ว ๆ นี่ป็นของฉัน ฉันจะให้แกยืมไปไ้ก่อน เข้าใจไหม
- ยอด - เขาไม่
- โปรง - ถ้าเช่นนั้น แกลไปก่อน

(ยอด ฟ้อง ฟ้อง หัว)

- หยิก โธ่ จรวยศรี (ตรงเข้าโปรงให้) ฉันรู้ว่าใครเป็นคนทำ แบบนั้นมันคงเป็นไอ้ฉิบหายยักษ์ใหญ่นั้นละ ทีละ ข้าจะยิงมันให้ไล่ทะลักเขียว ไปเถอะพวกเราไปตามล่าตัวมัน
- ฟาง ฉันจะเอาปืนของฉันไปช่วย
- โปรง หยิก แกอยู่จัดการกับศพของเมียแกที่นั่นดีกว่า พวกเราจะจัดการกับเจ้าใหญ่เอง
- หยิก ฉันต้องไปช่วย ฉันจะสังหารมันด้วยมือของตัวเอง แม้ฉันจะเหลือมือเพียงข้างเดียวฉันต้องเอามันให้ได้ (ฟางเข้า)
- โปรง คาฟุ่ม แกอยู่ที่นี่ก็แล้วกัน เข้าไปกินเถอะ (ทุกคนออกไป) (ฟุ่มเดินไปคุศพอย่างหมดแรง) หมด - หมดหวัง ที่กินของเราเอง บูดฉิบ เลี้ยงไก เลี้ยงหมู
- เวลามีหนังขายยาหรือคนครีดูทุ่ง เราก็กินมัน สำหรับงานนะรี เฮอะ - ทำเมื่อไหร่ก็ได้ เวลาฝนตกฟ้าร้อง เราก็กินในร่ม เวลาหนาวก็จะนั่งไฟ ไม่มีใครเป็นนายใคร.....(ละอื่น) ดูย อีเปรต อีชาติชั่วตลอดกาล มึงทำลายหมดทุกอย่าง (เปิดหน้าต่างให้) ทั่วทุ่ง

๑๕๐๖ ๑๕๐๖

ริมธารน้ำซึ่งยอกกับใหญ่ได้มาพักในคืนแรก

- ใหญ่ - ยอก - ยอก - ยอก
- ยอก - (พูกระียบ ๆ) ตะโกนทำไมกันนะ (ใหญ่พรวดพราดออกมาจากพุ่มไม้)
- ใหญ่ - ยอกจะไม่ทิ้งฉันไม่ใช่หรื ฉันรู้หรอกนะว่ายอกจะไม่ทิ้งฉัน
- ยอก - (คอย ๆ นั่งลงใกล้ใหญ่) ไม่ทิ้ง
- ใหญ่ - เห็นไหมละ ฉันรู้แล้วเชื่อว่ายอกจะไม่ใช้คนเช่นนั้น (นั่งไปครู่หนึ่ง) นี่ยอก
- ยอก - อะไร
- ใหญ่ - ฉันทำผิดร้ายแรงอีกอย่างหนึ่งแล้ว
- ยอก - มันไม่สำคัญหรอก (เสียงคนถูกองมาแต่ไกล)
- ใหญ่ - นี่ยอก
- ยอก - อะไร
- ใหญ่ - นี่ทำไมแกไม่บนว่าฉันเล่า
- ยอก - บนหรือ
- ใหญ่ - อ้อ เหมือนอย่างที่เคย อย่างที่ว่า " ถ้าฉันไม่มีแกคอยเป็นห่วงแหวนคอกอยู่ละก้อฉันก็จะทำอะไรต่ออะไรไปตามชอบใจ " อย่างงั้นนะ
- ยอก - ให้อยายชีเอา แกนี่ช่างจำอะไรที่เกิดขึ้นไม่ได้เสียเลย แต่อะไรที่ฉันพูดกับแกละแกจำได้
- ใหญ่ - ทำไมไม่บนไปละ
- ยอก - (พูคอย่างไม่มีจิตใจ) ถ้าฉันอยู่ตามลำพังของฉัน ฉันจะไม่ลำบากอย่างนี้เลยฉันจะหางานแล้วจะไม่มีเรื่องเคืองครอน (หุคหุค)
- ใหญ่ - ว่าต่อไปชิ เวลาหยุดงานแกทำอะไร
- ยอก - เวลาหยุดงานจะไปเที่ยวไหนก็ได้ เล่นบิลเลียด เทียวผู้หญิง (หุคหุค)
- ใหญ่ - (รอฟังควความกระหาย) ว่าต่อไปชียอก เอ - นี่แกจะไม่คิดฉันต่อไปหรื
- ยอก - ไม่คิดอีกแล้ว

- ใหญ่ - เอาเถอะ ถ้าแก่ไม่ต้องการฉัน ฉันก็จะไปหาที่อยู่ตามป่าตามเขาตามประสาของฉัน
ก็ได้
- ยอด - ฉันต้องการให้ใหญ่อยู่กับฉันที่นี่
- ใหญ่ - ถ้างั้น เล่าเรื่องนั้นให้ฉันฟังอย่างก่อน ๆ นี้อีกซิ
- ยอด - เรื่องอะไร
- ใหญ่ - เรื่องคนคล้าย ๆ กับเรานี้แหละ
- ยอด - คนคล้าย ๆ กับเรานี้แหละ หาหลักแหล่งไม่ได้ เป็นคนที่ว่าเหวที่สุดในโลกร
วงศาคนยากก็ไม่มี ไม่มีอะไรแม้แต่สักอย่างที่จะยึดเป็นหลักฐานได้
- ใหญ่ - (ร้องควยควาย) แต่ไม่ใช่เรา บอกซิว่าเรานี้เป็นยังไง
- ยอด - แต่ไม่ใช่เรา
- ใหญ่ - เพราะว่า ----
- ยอด - เพราะว่าฉันมีแก่
- ใหญ่ - แล้วฉันมีแก่คอยเอาใจใส่ดูแลกันและกัน นี่แหละเรานี้เป็นอย่างนี้เอง
(เสียงกู่ก้องเข้ามาไกล)
- ใหญ่ - เล่าต่อไป แล้วเป็นยังไง
- ยอด - ใหญ่จอมมงไปข้างหน้าข้ามฝั่งห้วยไปทางโน้น เวลาฉันเล่าให้แกฟังแกแทบจะมอง
เห็นภาพของมันทีเดียว (เสียงกู่ไกลเข้ามา) เราจะหาที่แปลงเล็ก ๆ สักแปลง
หนึ่ง (ยอดขึ้นนกปิ่นมีเสียง)
- ใหญ่ - เล่าต่อไปซิ เราหาที่ใดแปลงเล็ก ๆ ใดแปลงหนึ่งแล้วเราทำยังไง
- ยอด - เราจะเลี้ยงวัว เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่
- ใหญ่ - (ตะโกน) แล้วก็กระต่าย
- ยอด - อ้อ - แล้วก็กระต่าย
- ใหญ่ - แล้วฉันจะไ้เบ้ไ้คนเลี้ยงกระต่าย
- ยอด - แกจะไ้เป็นคนเลี้ยงกระต่าย
- ใหญ่ - (หัวเราะ) เล่าต่อไปซิยอด ว่าเมื่อไหร่เราจะลงมือทำละ
- ยอด - อีกไม่ช้า
- ใหญ่ - แกกะฉัน
- ยอด - แกกะฉัน ต่อไปนี้จะไม่มีใครหารู้นต่อแกอีก จะไม่มีเรื่องเคียดแค้น ไม่มีใครตั้งหน้าทำ
ร้ายใคร
- ใหญ่ - ฉันนี้กว่าแก่โกรธฉันเสียอีก
- ยอด - เปล่าเลยใหญ่เอ๋ย ฉันไม่โกรธแก ฉันไม่เคยโกรธแก ให้แก่รู้ไวควาย
(เสียงกู่ไกลเข้ามา)
- ยอด - (ขึ้นดะป็นอีกครั้งหนึ่ง)
- ใหญ่ - ไปหรือยังละ ไปเร็ว ๆ เข้าเถอะ
- ยอด - ไปเดี๋ยวนี้ละ
- กลอง

โคลสเห็นยอดขึ้นนกปิ่นจืดทลายทอยของใหญ่แล้วกลองถอยห่าง เห็นภาพคนทั้งสองอยู่ใน

ระยะทางยอกยืนบังใหญ่ เสียงปืนดังขึ้นเห็นร่างของใหญ่ล้มลง ต่อจากนั้นได้ยินเสียง
กุกองนอกฉาก มีเสียงโปรงตะโกนเรียกเข้ามาว่า

โปรง - (ตะโกน) ยอก ๆ ๆ นั้นแกอยู่ที่นี่หรือ
(ในกลุ่มของคนที่ยืนเข้ามาในฉาก คนแรกคือหยิก ตามมาด้วยโปรง และคนอื่น ๆ
ยอกคอย ๆ ทิ้งตัวลงคุกเข่า มองร่างใหญ่ซึ่งนอนอยู่กับพื้นทราย โปรงเดินไป
ตรวจบาดแผลของใหญ่ แล้วคอย ๆ ลุกขึ้นมา พูดกับยอกด้วยความเห็นอกเห็นใจ)

โปรง - คนเรา บางทีก็จำเป็นจะต้องทำเช่นนี้

หวง - แกทำได้ยังไงนะ

ยอก - (พูดอย่างเหนื่อยอ่อน) ฉันทำไปแล้ว

หยิก - มันมีปืนไซ้ไหม

ยอก - มันมีปืน

หยิก - แล้วแกก็แย่งปืนจากมันมายิงมันตาย

ยอก - (เสียงแผ่วเบาเกือบจะเป็นเสียงกระซิบ) ถูกแล้ว ฉันทำเช่นนั้น

โปรง - (จับที่ข้อศอกของยอกดึงมา) ไปเถะยอกแกกับฉันไปหาเหล้ากินเสียให้เมาเลย
(โปรงคอย ๆ ดึงยอกให้ลุกขึ้นจากท่าคุกเข่า) - *จุดจุดจุดให้หนักไป*

ยอก - (พิมพ์ด้วยความตื่นตัว) ก็ดีเหมือนกัน

(ยอกและโปรงเดินออกไปอย่างเชื่องช้าปราศจากชีวิตจิตใจ หยิกและพุ่มมองตามคน
ทั้งสองที่หน้าแสดงความพิศวงแล้วเดินตามคนทั้งสองออกไป

(คนตรี หันเข้าหาเพลงไตเต็ด ถ้าเวลาพอให้ชาหนึ่งไตเต็ดอีกครั้ง)

จบ

๑๗๓

กบ